PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ

Steagul Roșu

ORGAN AL COMITETULUI REGIONAL P.M.R. ARAD ȘI AL SFATULUI POPULAR REGIONAL

Arad, anul VI Nr. 3055 | 4 pagini, 25 bani | Duminică, 30 mai 1954

IN INTERIORUL ZIARULUI

— Pagina culturală pag. 2
— Dezbaterea documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 19 aprilie în organizația de bază pag. 3
— O nouă promoție de tehnicieni viticoli pag. 3
— Cultură fizică și sport pag. 3
— Noi forme de agitație vizuală la fabrica „Libertatea" pag. 3
— Grija deosebită pentru copiii patriei noastre pag. 3
— Un comitet de luptă pentru pace cu activitate rodnică pag. 3
— Cronica evenimentelor internaționale pag. 4
— Propunerile delegației R.P. Chineze privind încetarea operațiunilor militare în Indochina pag. 4
— Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe pag. 4
— Cercurile largi ale opiniei publice aprobă poziția delegației R.D. Vietnam la conferința de la Geneva pag. 4
— Revista britanică „New Statesman and Nation" despre atitudinea delegației americane la conferința de la Geneva pag. 4

Activul fără de partid, prețios ajutor în munca organizațiilor de bază

Una dintre cele mai importante sarcini trasate de plenara C.C. al P.M.R. din august 1953 organizațiilor de partid în vederea întăririi muncii de mobilizare a maselor largi de oameni ai muncii la luptă pentru continua dezvoltare a economiei naționale și ridicarea bunastării poporului, este formarea în jurul lor a unor largi active fără de partid. Plenara din august 1953 a precizat că în activele fără de partid trebuiesc atrași muncitori și țărani muncitori fruntași în muncă, intelectuali atașați cauzei clasei muncitoare, care luptă pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului.

Activele fără de partid au un rol însemnat în îmbunătățirea muncii organizațiilor de partid de la sate și în întărirea legăturilor partidului cu masele de țărani muncitori. În viața țării noastre este un fapt caracteristic acela că numeroși oameni ai muncii fără de partid, dar apropiați și devotați partidului — deputați și agitatori, inemiști, delegate de femei, colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori cu gospodării individuale, fruntași ai producției agricole, învățători, agronomi, medici, cadre din aparatul de stat și cooperație — sprijină puternic și sistematic organizațiile de partid, participă cu dragoste și cu însuflețire la realizarea sarcinilor acestora.

Este necesar ca toate comitetele raionale și orășenesc de partid să instruiască temeinic birourile organizațiilor de bază pentru a cunoaște practic cum trebuie să muncească cu activul fără de partid, pentru ca acesta să devină cel mai prețios ajutor în munca organizațiilor de bază.

Sprijinindu-se pe un asemenea activ fără de partid, organizațiile de partid își vor întări legăturile cu masele largi de oameni ai muncii, își vor îndeplini din ce în ce mai bine rolul de conducătoare a maselor în lupta pentru construirea socialismului și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate. Activul fără de partid va deveni principala rezervă de unde organizațiile de bază vor primi candidați de partid și mai tîrziu membri de partid.

Sub îndrumarea comitetelor raionale și orășenesc de partid, în majoritatea organizațiilor de bază din regiunea noastră activele fără de partid au fost create și sînt îndrumate cu grijă de către acestea. Un bun exemplu în această privință îl constituie Comitetul raional de partid Sînicolaul-Mare, care pe lîngă munca depusă pentru strîngerea unui larg și puternic activ de partid în jurul organizațiilor de bază, a instruit aparatul său spre a da un ajutor concret organizațiilor de bază de la sate în vederea atragerii elementelor celor mai devotate, mai combative din rîndul nemembrilor de partid, în largi active fără de partid. Datorită muncii stăruitoare depuse în această direcție, s-a reușit ca pe lîngă toate organizațiile de bază din raion să fie înființate asemenea active care au fost confirmate în cadrul adunărilor generale și le sînt de un prețios ajutor în mobilizarea maselor pentru rezolvarea diferitelor sarcini. Odată constituite ele au fost îndrumate de către organizațiile de bază, repartizîndu-se sarcini concrete fiecărui membru. Membrii activelor fără de partid ale organizațiilor de bază din comunele Conad, Beba Veche, Lovrin și altele sînt ajutați în mod permanent de către organizațiile de bază pentru a-și putea duce la îndeplinire cu succes sarcinile încredințate. Ca urmare a acestui fapt, raionul Sînicolaul Mare a fost printre raioanele fruntașe pe regiune în campania însămînțărilor de primăvară și în prezent la lucrările de întreținere a culturilor.

Rezultate bune în ce privește munca cu activul fără de partid, au fost obținute și de către organizațiile de bază de la Depoul de locomotive C.F.R., fabrica „Teba", G.A.S. „Scînteia", gospodăria agricola colectivă din Pîlul, raionul Criș, unde din rîndurile activului fără de partid au fost primiți 7 candidați de partid, precum și de organizațiile de bază din comunele Șebiș, Dezna, raionul Gurahonț, Frumușeni, Nădlac, raionul Arad și altele.

Reiese limpede că acolo unde organizațiile de partid, s-au ocupat în mod viu și concret de activul fără de partid, acolo acest activ acordă un prețios ajutor organizațiilor de bază de la sate în mobilizarea țărănimii muncitoare la executarea lucrărilor agricole, în acțiunea de contractare de vite și culturi tehnice, la mobilizarea țărănimii muncitoare pentru îndeplinirea îndatoririlor către stat, etc.

Dar, plenara C.C. al P.M.R. din 19 aprilie a. c. constată că în perioada care a trecut de la plenara din august 1953, nu s-a făcut decît prea puțin pentru organizarea în jurul fiecărei organizații de bază a unui larg activ fără de partid, care să constituie o puternică verigă de legătură între partid și mase. Asemenea lipsuri mai sînt și în regiunea noastra.

Datorită faptului ca unele comitete raionale de partid și organizații de bază tratează problema activului fără de partid în mod nejust și birocratic, preocupîndu-se mai mult de evidența activului fără de partid, de alcătuirea pentru acest activ a unor planuri pe hîrtie, s-a putut întîmpla ca și în regiunea noastră să existe în o serie de organizații de bază active fără de partid constituite doar în mod formal. Așa stau lucrurile la organizațiile de bază din comuna Vinători, raionul Criș, unde secretarii organizațiilor de bază Iuliana Pinter și Dumitru Baba neglijează în mod nepermis îndrumarea activelor fără de partid, din care cauză acestea nu depun activitate. Lipsuri asemănătoare sînt și la organizațiile de bază fitil „30 Decembrie", fabrica „Refacerea", la cele din comunele Buteni, Pleșcuța, Zădăreni, Covăsînț, gospodăria agricolă colectivă din Mîndruloc și altele.

Ba, mai mult, unele organizații de bază cum sînt, de pildă, cele de la I.F.I.L. Cherestea, fabrica de unt, etc., nici pînă în prezent n-au constituit activele fără de partid.

Acestor stări de lucruri trebuie să li se pună capăt. Comitetele raionale și orășenesc de partid au datoria de a controla și a analiza periodic felul cum birourile organizațiilor de bază realizează sarcinile stabilite de plenara C.C în privința muncii cu activul fără de partid, de a lua măsurile necesare pentru ridicarea ei la un nivel mai înalt.

Munca cu activul fără de partid este sarcina biroului organizației de bază în ansamblu, a fiecărui dintre membrii biroului și a secretarului organizației. Organizațiile de bază trebuie să analizeze sistematic în adunări generale felul cum muncește activul fără de partid. Să le repartizeze sarcini concrete tovarășilor din activul fără de partid, să controleze ducerea lor la îndeplinire. O preocupare deosebită trebuie să aibă organizațiile de partid pentru ridicarea nivelului politic și ideologic al membrilor activului fără de partid.

Munca cu activul fără de partid are o importanță deosebit de mare în atragerea maselor la înfăptuirea politicii partidului. În centrul politicii partidului se află problemele economice Trebuie mobilizate toate eforturile oamenilor muncii pentru traducerea în viață a măsurilor elaborate de plenara din august 1953. Chezășia îndeplinirii cu succes a acestor măsuri este întărirea organizațiilor de partid din întreprinderi și de la sate. Munca sistematică cu activul fără de partid constituie unul dintre cele mai importante mijloace de întărire a activității organizațiilor de partid.

Organizațiile de bază trebuie să privească cu mai multă răspundere sarcina de îndrumare a muncii activelor fără de partid, pentru a contribui în acest fel la stabilirea unei puternice legaturi cu masele și să le mobilizeze la muncă activă pentru sporirea producției în industrie și agricultură, la traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului.

Plenara din 19 aprilie cere organizațiilor de partid să-și concentreze toate eforturile pentru înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului în vederea dezvoltării economiei naționale și ridicarea continuă a bunăstării celor ce muncesc.

Atrăgînd mase tot mai largi de oameni ai muncii cinstiți și devotați în jurul lor, organizațiile de partid își vor mări combativitatea, reușind să-și îndeplinească cu mai mult succes rolul lor de conducător politic în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră

Prin regiunea noastră

Au îndeplinit planul lunar înainte de termen

Muncitorii secției a III-a mecanică de la Atelierele C.F.R. Arad luptă cu elan pentru realizarea planului de producție. Ei desfășoară larg întrecerea socialistă, folosind cele mai avansate metode de lucru sovietice ca Bicov-Bortchevici, Colesov și altele. Mulți dintre ei și-au depășit normele, realizînd planul de producție înainte de termen.

Echipa de strungari care lucrează piesele de la armătura locomotivelor, compusă din 6 tovarași și-a realizat planul de producție pe luna în curs, încă în ziua de 25 mai. De la această dată, ei lucrează la diferite piese și matrițe pentru echipa care confecționează bunuri de larg consum de la secția IV-a.

Tovarășii Petru Mateuț și Pascu Alecuș din această echipă s-au evidențiat în mod deosebit, fiind tot timpul în fruntea întrecerii socialiste.

Succese în muncă a obținut și tov. Augustin Filip, tot din această secție, care a realizat planul de producție pe luna curentă în ziua de 24 mai.

Și echipa de frezori, care aplică metoda frezării rapide, și-a îndeplinit planul lunar în ziua de 25 mai, dînd produse de bună calitate.

La dispensarul din Bîrzava

Dispensarul din comuna Bîrzava este amenajat într-o clădire nouă. În cadrul dispensarului este amenajată o sală de așteptare, o sală de vizită, un staționar, iar într-o altă clădire, casa de naștere. Sala de vizită este înzestrată cu toate aparatele necesare. Personalul care deservește dispensarul este format dintr-un medic, o soră și un ofițiant sanitar, iar casa de naștere este deservită în permanență de către o moașă.

Locuitorii din Bîrzava și din satele din circumscripție, se prezintă cu încredere la dispensar pentru a-și căuta de sănătate. Aceia pentru care boală se cere un tratament mai îndelungat, sînt ținuți la staționar de la 7 pînă la 10 zile. De la începutul anului pînă în prezent au stat în staționar 196 de bolnavi, suferind de broncho-pneumonie, sinusită, oreon, pînă ce s-au vindecat. Printre acestia s-au aflat și Sofia Dehelean din Bîrzava, Virgil Geantă de la Groșii Noi. Staționarul are două camere, una pentru bărbați și alta pentru femei și este înzestrat cu 10 paturi, perne, cearșafuri și pături.

Mecanizarea lucrărilor la întreținerea culturilor

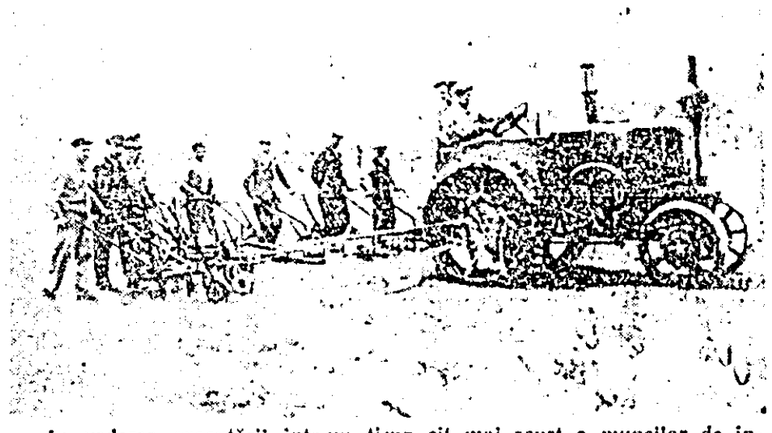

În vederea executării într-un timp cît mai scurt a muncilor de întreținere a culturilor și a obținerii unor recolte sporite, mecanizatorii de la G.A.S. „Descătușarea" din Zăbrani, cu ajutorul inginerului mecanic au pregătit mașinile necesare pentru lucrările de prășit.

ÎN CLIȘEU: Brigada de tractoare nr. 4 U.T.M., condusă de Petru Ghelf, e gata să înceapă prășitul mecanic pe cele 50 ha. cînepă pentru sămînță.

Luptăm pentru respectarea agrominimului la întreținerea culturilor

La gospodăria noastră colectivă se duce o luptă intensă în cadrul întrecerii socialiste pentru obținerea unei recolte sporite la hectar. Brigada de cîmp condusă de mine, îndrumată de către organizația de bază și consiliul de conducere, a reușit să termine planul însămînțărilor de primăvară la timp și în bune condițiuni. Imediat după însămînțare am văzut că în urma ploilor plantele au răsărit, și odată cu ele au crescut și buruienile și trebuia să pornim neîntîrziat la întreținerea culturilor. Pentru aceasta am ținut o consfătuire cu șefii de echipe unde fiecare a primit sarcini pe zile. Tot atunci am repartizat în mod just oamenii, uneltele de muncă și animalele. De asemenea, am arătat membrilor brigăzii însemnătatea îngrijirii culturilor în vederea dobîndirii unei recolte bogate. În felul acesta am început prima prașilă la sfecla de zahăr. După ce am terminat ne-am apucat să prășim sfecla furajeră, floarea soarelui și cartofii.

Pentru obținerea acestor succese, în muncă, un rol important l-au avut agitatorii organizației de bază, prin care am reușit să mobilizez la lucru aproape toți colectiviștii din brigadă.

Ca să putem munci cu spor, împreună cu consiliul de conducere ținem cont de repartizarea justă la lucru a colectiviștilor din cadrul brigăzii și de puterea de muncă, pricepere și experiența fiecăruia. De pildă, la conducerea atelajelor — atît la însămînțări cît și la prășit — au lucrat tovarași bine pregătiți ca Pavel Codreanu, Matei Deker și alții, care au dat dovadă de pricepere și în anii trecuți în aceste munci.

Ca să pot face evidența clară a muncii efectuate de membrii brigăzii, în fiecare seară adun datele de peste zi de la șefii de echipă, le trec în carnetul meu și le comunic socotitorului gospodăriei colective care ține evidența zilelor-muncă.

Cheia succeselor noastre este întrecerea socialistă. Toți membrii brigăzilor se află în întrecere. În prezent sîntem în întrecere cu brigada legumicolă.

Membrii din cadrul brigăzii luptă acum pentru respectarea cu strictețe a agrominimului în vederea obținerii de recolte sporite la hectar, prin care vom răspunde sarcinilor trasate de către partidul și guvernul nostru în legătură cu sporirea producției agricole la hectar.

GHEORGHE LUPU,
brigadier la gospodăria colectivă „I. L. Caragiale" din Lipova

Păpuși pentru cei mici

Încă de la intrare poți vedea munca plină de elan a lucrătoarelor de la cooperativa „Ecaterina Varga" care confecționează păpuși de toate mărimile. În cinstea Zilei internaționale a copilului s-au introdus noi sortimente de păpuși. Tov. Ana Egyéd cu multă atenție presează capurile păpușilor pentru ca mai tîrziu să poată să le dea mai departe la plastizare. Aici tov. Rozalia Kolozsvári cu multă dibăcie le întărește și le finisează. Capul păpușei este dus apoi mai departe la suflat cu duco, apoi începe machiajul. Cu multă măiestrie lucrează și tov. Iuliana Iercan care le dă conturul feței, ca nu peste mult timp păpușa să-și capete aspectul ei adevărat.

Tov. Irina Buzoki redă, noi și noi modele de îmbrăcăminte pentru păpuși.

Tov. Iuliana Czimbolosi și Gata Șiculan, lucrează cu sîrguință la umplutul cu rumeguș sau vată a mîinilor și picioarelor de la păpuși.

Iată-ne acum la ultima fază de prelucrare a păpușii. Ansamblul și îmbrăcatul se fac cu mult gust de către Ana Negru și Iuliana Stoi. Ți e mai mare dragul să privești la păpușile care de acum sînt îmbrăcate în rochițe multicolore sau în diferite costumașe naționale! Aruncîndu-ți privirea prin atelier, într-un colț o poți vedea pe tov. Ghizela Niderkom, care îmbracă unele păpuși în salopete. De aici, păpușile trec la verificat și ambalat, spre a ajunge cît mai repede în mîinile celor ce le sînt dragi, în mîinile copiilor.

Își muncesc pămîntul după regulile agrotehnice

Membrii întovărășirii agricole din comuna Birsa, raionul Gurahonț, îndemnați fiind de tehnicienii secției agricole a sfatului popular raional, au însămînțat în primăvară aceasta majoritatea suprafeței pentru porumb în cuiburi așezate în pătrat. Datorită faptului că îndată după însămînțarea porumbului au căzut ploi abundente, terenul s-a bătătorit prinzîndu-se scoarța formată în urma ploilor, în tovărășiții au grăpat terenul cu grape ușoare. Executînd această lucrare, la numai cîteva zile, porumbul a răsărit și se dezvoltă repede.

În prezent membrii întovărășirii agricole din Birsa muncesc la întreținerea culturilor.

Teodor Păraschivescu, coresp.

Din țările de democrație populară

Școli elementare și medii pe insula Hainan

Pe insula Hainan funcționează aproximativ 3.000 de școli elementare și peste 40 școli medii. În aceste școli învață peste 300.000 copii, adică cu 93% mai mult decît înainte de eliberarea țării. Peste 22.000 de elevi învață în școlile medii, adică cu 67% mai mult decît înainte de eliberare. Pentru populațiile Li și Miao, care locuiesc pe insula Hainan, s-au deschis aproximativ 400 de școli elementare frecventate de 34.000 de elevi.

Construcții de locuințe în în R. D. Germană

Pe patru șantiere din orașul Leipzig se construiesc în prezent 1.000 de locuințe. Ele vor fi date în folosință încă în cursul anului acesta. Pînă la sfîrșitul anului curent la un număr de 312 locuințe va fi terminată zidăria. Pe lîngă toate blocurile de locuințe se vor amenaja spații verzi și terenuri de joc pentru copii.

În piețele „Karl Marx" și „Rossplatz" sînt în toi lucrările de construcție la 14 blocuri de locuințe cu cîte opt etaje și 197 de apartamente, precum și construcția a opt magazine, un bufet, o grădiniță de copii și două ateliere. Pe acest șantier toate procesele de muncă sînt mecanizate.

La aceste locuințe bucătăriile au frigidere instalate în perete, plite de gaz cu cuptoare, și chiuvete speciale pentru spălatul vaselor. Instalația de apă curentă alimentează baia și bucătăria. Fiecare apartament are legătură cu antena comună pentru radio și televiziune.

La parterul acestor blocuri sînt amenajate bufete pentru 300 de persoane.

Grija pentru sănătatea oamenilor muncii în R. P. Bulgaria

În anii puterii populare în regiunea Tîrnovo din R. P. Bulgaria s-a extins considerabil rețeaua instituțiilor sanitare. În timp ce în trecut nu exista în mediul rural nici o casă de naștere, în prezent în satele din această regiune funcționează 62 de case de naștere și 98 cabinete de consultații medicale. Pentru copiii muncitorilor din Gabrovo, Tîrnovo și Gorna Oreahovița s-au deschis creșe și cămine de săptămînă.

Numărul policlinicilor din regiunea Tîrnovo s-a sporit de la 4 la 7. S-au deschis șapte dispensare la sate. La Gabrovo s-a organizat o policlinică pentru operații T.B.C. În regiune funcționează șapte dispensare T.B.C. cu sanatorii de noapte.

În 100 de sate s-au deschis puncte sanitare de prim ajutor. În afară de aceasta, pe lîngă întreprinderile din această regiune funcționează 146 cabinete dentare. La Tîrnovo s-a deschis o policlinică stomatologică regională, iar în întreaga regiune — șapte stațiuni antiepidemice.

Sanatoriul de noapte care funcționează pe lîngă filatura de bumbac „Bulgaria" este mîndria muncitorilor din această întreprindere. Aici își petrec cîte trei luni pe an salariații din întreprindere, care suferă de boli de plămîni. Datorită unei îngrijiri medicale speciale și bunei alimentații ei își refac repede sănătatea fără a ieși din producție. Numai pentru amenajarea sanatorului, întreprinderea a cheltuit 63.000 leva. Hrana consistentă și de calitate superioară este plătită din fondul asigurărilor sociale ale statului.

Tehnica nouă în exploatările forestiere din R. Cehoslovacă

În clișeu: introducerea ferestrăielor electrice constituie un important succes pe drumul mecanizării muncii în industria forestieră.

Repunerea în funcțiune a fabricii de sticlă din Nampho din R. P. D. Coreeană

În orașul Nampho a avut loc într-un cadru festiv punerea în funcțiune a fabricii de sticlă — una din cele mai mari întreprinderi producătoare de materiale de construcții din R.P.D. Coreeană. Această fabrică care a fost prefăcută într-un morman de ruine de bombardamentele americane, a fost construită în decurs de nouă luni.

Fabrica de sticlă din Nampho va avea un mare rol în refacerea orașelor și satelor din R.P.D. Coreeană. În prezent, ea produce în 24 de ore 4.000—4.500 m² de sticlă de geam. Către sfîrșitul anului, cînd vor fi puse în funcțiune și celelalte agregate ale fabricii, capacitatea ei de producție se va dubla.

Lucrări de ameliorare în R. P. Polonă

În diferite regiuni ale Republicii Populare Polone se desfășoară lucrări de ameliorare, se valorifică noi pămînturi arabile, fînețe și izlazuri. În decursul primilor patru ani ai planului de șase ani, în R.P.Polonă au fost refăcute construcțiile de ameliorare pe o suprafață de aproximativ 340.000 ha. și au fost ridicate noi construcții pe o suprafață de aproximativ 200.000 ha. Au fost redate agriculturii pămînturile fertile din regiunea Gdansk, a fost desecată o mare parte a pămînturilor înmlăștinate din voevodatele Bialystok, Bydgoszcz și altele.

Pentru anii următori se prevede efectuarea de lucrări de ameliorare pe o suprafață de cca. 170.000 ha. și refacerea construcțiilor de ameliorare pe o suprafață de peste 400.000 ha.

PAGINA CULTURALĂ

Mihail Glinka — fondatorul muzicii clasice ruse

de *Viktor Gorodinski, muzicolog sovietic*

La 1 iunie se împlinesc 150 de ani de la nașterea fondatorului noii culturi muzicale ruse, unul dintre cei mai mari poeți muzicali ai lumii — Mihail Glinka.

Se cunoaște însemnătatea lui Glinka pentru dezvoltarea muzicii ruse. Ca și Pușkin în poezie, el a creat capodopere muzicale, care au devenit stindardul artei naționale. Firește, creația lui Glinka, ca și creația lui Pușkin, nu a apărut în mod întîmplător și izolat pe un teren virgin. Ea a avut la bază atît experiența artistică a unei întregi pleiade de minunați muzicanți ruși, cît și istoria multi-seculară a dezvoltării muzicii populare ruse. Totuși, tocmai în operele lui Glinka muzica rusa a cunoscut o înflorire nouă, fără precedent. Glinka este un adevărat clasic al muzicii ruse, în accepția cea mai înaltă a cuvîntului.

În întreaga muzică rusă din perioada de după Glinka nu există nimic important care să nu poarte pecetea influenței lui Glinka. Acest lucru este deopotrivă de valabil atît pentru literatura simfonica și pentru opera rusă, cît și pentru lirica cîntecelor și romanțelor și chiar pentru baletul simfonic rus. În fața lui Glinka își pleacă cu venerație capul reprezentanții tuturor curentelor din arta muzicală rusă. Dargomijski, Balakirev, Musorgski, Borodin și Rimski-Korsakov se considerau discipoli și continuatori ai lui Glinka. Ceaikovski s-a înclinat cu admirație în fața părintelui genial al muzicii noi ruse.

Din bogata moștenire artistică a lui Glinka, cele două opere ale sale, „Ivan Susanin" și „Ruslan și Ludmila", sînt cele mai mari comori pe care acest artistic-patriot le-a dăruit țării și poporului său.

„Ivan Susanin" a fost prima operă eroico-patriotică din Europa și sub acest raport Glinka nu are predecesori. Totodată, ea a fost și prima operă care a adus în muzică ideea deplin conștientă și dezvoltată cu consecvență a națiunii, a poporului. În „Ivan Susanin" a răsunat pentru prima oară pe scenă adevărata muzică populară rusă, pentru prima oară au fost găsite procedeele organice, proprii ei, de armonie și dezvoltare simfonică.

Întreaga operă în ansamblu nu are seamăn ca forță de exprimare artistică în imagini muzicale a vieții istorice a poporului rus. Poporul — iată eroul principal al operei. Figura titanică a lui Ivan Susanin, care n-a pregetat să-și sacrifice viața pentru salvarea patriei, este personificarea poetică a poporului rus, a trăsăturilor sale naționale tipice, care formează caracterul său național. În această operă se manifestă viguros eposul național rus. Toate personajele operei au trăsături uriașe. Nu apare oare ca un uriaș tînărul țăran Sobinin, nu vedem oare în băiatul de țăran Vania un viitor viteaz?

Credința nestrămutată în forțele poporului respiră din fiecare notă din opera lui Glinka. Chiar acolo unde a zugrăvit nenorocirile care s-au abătut asupra țării și unde răsună melodii triste, simțim prezența unui caracter puternic care numai o clipă se lasă copleșit de suferințele amare, dar care este gata să se angajeze cu bărbăție în lupta împotriva dușmanului.

Coloritul epocii este strălucit redat în orice scenă din „Ivan Susanin". Ca și operele lui Pușkin, muzica lui Glinka este poezia vieții reale, clocotitoare, și de aceea ea este o poezie populară prin însăși natura ei. În „Ivan Susanin" aproape nu există citat din cîntecele populare, dar limba muzicala a acestei opere este în întregimea ei populară. E suficient să ascultăm, de pildă, cîntecul luntrașilor din actul I, sau corul nupțial din actul III, sau în sfîrșit scena întreagă din casa lui Ivan Susanin, pentru a recunoaște în fiecare din ele cea mai pură muzică populară rusă. Glinka este un compozitor popular nu numai pentru că își construiește întreaga muzică pe intonațiile cîntecelor populare, dar și pentru că el creează muzica sa pentru popor.

Cealaltă operă a lui Glinka, „Ruslan și Ludmila" (pe textul poemului cu același nume al lui Pușkin), reînvie figurile din vremurile Rusiei străvechi, bogate în legende. Ea este întruchiparea legendelor eroice populare. Totuși, tendința de prezentare realistă a vieții, caracteristică lui Glinka, nu-l părăsește nici de data aceasta și de aceea atît Ruslan și Ludmila cît și cîntărețul Baian și ceilalți eroi ai acestei opere-legende se conturează pe fondul unui colorit de basm, fermecat, cu figuri vii, reale.

Lumea fantastică a poemului pușkinian, cîntat în factură de legendă, se perindă tablou după tablou în fața spectatorilor. Muzica din „Ruslan și Ludmila" este legată în modul cel mai strîns de eposul popular rus, în special în actele I și V care evocă Kievul din vechime. Aici apar numeroase coruri variate, care cîntă cîntece populare ruse, cînd bisericești, cînd laice, cînd lirice. În celelalte trei acte predomină melodiile orientale pitorești și fantastice. Astfel, corul fetelor fermecate din castelul vrăjitoarei Naina este construit pe o melodie persană; melodiile orientale împletite cu măestrie în aria viteazului Ratmir sînt apoi amplu dezvoltate în dansurile din actul IV.

Prin strălucirea și originalitatea colorîtului lor național, paginile orientale din „Ruslan și Ludmila" sînt fără precedent în întreaga literatură muzicală mondială și au exercitat o influență deosebit de puternică asupra compozitorilor ruși din secolul al XIX-lea.

Atît în „Ruslan și Ludmila", cît și în „Ivan Susanin", s-au relevat tendințele principale, caracteristice întregii dezvoltări ulterioare a operei ruse. De la „Ivan Susanin" pornește o linie între opera istorico-eroică și socială — de aici pornesc fire spre „Pskovitianka" lui Rimski-Korsakov, „Hovașcina" și „Boris Godunov" ale lui Musorgski. Influența operei „Ruslan și Ludmila" se resimte și în „Cneazul Igor" de Borodin, în opera-legendă lirică a lui Rimski-Korsakov — „Snegurocika" („Albă ca zăpada") precum și în opera sa satirică „Cocoșul de aur". Glinka a învățat pe numeroși compozitori ruși adevărul vieții. De la el au învățat Dargomijski și Ceaikovski veridicitatea și precizia caracteristicilor muzicale.

Deși puțin numeroase, operele simfonice ale lui Glinka au o uriașă însemnătate artistică și istorică.

Trăsătura principală a simfonismului lui Glinka este caracterul lui popular. El nu a prelucrat pur și simplu melodiile populare; adaptîndu-le la schemele existente pe vremea sa, ci dimpotrivă, pornind de la posibilitățile existente în aceste melodii, Glinka a izbutit în mod genial să găsească metode noi pentru dezvoltarea lor simfonică. Astfel, scherzoul său pentru orchestră „Kamarinskaia" — o operă unică în felul ei — este o fantezie alcătuită pe baza a două teme populare ruse — un cîntec prelung de nuntă îmbinat cu o melodie vioaie de dans. Nu poți asculta indiferent melodia lină a fantaziei, creată cu o uimitoare măiestrie polifonică. Ea este o fermecătoare broderie muzicală în mijlocul căreia izbucnește văpaia unui dans avîntat — „Kamarinskaia".

Multe generații de compozitori ruși au considerat „Kamarinskaia" lui Glinka, o enciclopedie a simfonismului național. Dar oricare altă operă a lui Glinka este un neprețuit grăunte de diamant, cu care acest titan a însămînțat cîmpul artei naționale. Din admirabilul „Vals fantezie" a lui Glinka își trag obîrșia celebrele valsuri rusești și temele de vals din baletele și simfoniile lui Ceaikovski și Glazunov și chiar minunatul vals al lui Haciaturian din filmul „Bal mascat", care în zilele noastre a făcut ocolul lumii.

Dar în uverturi ca „Amintirile unei nopți de vară la Madrid", care strălucesc în mii de lumini și în care ard flăcările pasiunilor, cu melodiile lor de cîntece și dansuri spaniole, nu se conturează oare „Capriciul spaniol" al lui Rimski-Korsakov, cu întreaga sa strălucire orbitoare, cu muzica sa țesută parcă din miriade de zîmbete luminoase?

Lui Glinka îi aparțin de asemenea aproximativ 90 de romanțe și cîntece. Muzica lor redă nuanțele cele mai fine ale gîndirii și sentimentului, dezvăluie bogăția lumii interioare a omului, zugrăvește imaginile poetice ale naturii. O culme a creației de cîntece a lui Glinka o constituie operele sale pe versurile lui Pușkin și în special romanța „Îmi aduc aminte de acea clipă minunată", în care muzica este la același nivel cu versurile — ea este o muzică adevărată a imaginilor poetice pușkiniene.

Vor trece ani și decenii, vor apărea compozitori noi, demni de gloria genialului lor strămoș, dar omenirea recunoscătoare va păstra neștearsă amintirea lui Mihail Glinka, marele artist care a deschis muzicii ruse drumul spre gloria mondială.

NOTE BIBLIOGRAFICE

POEZII PENTRU COPII de S. Marșac

Adresîndu-se copiilor de toate vîrstele, volumul „Poezii pentru copii" cuprinde cele mai cunoscute versuri ale marelui poet sovietic S. Marșac.

Poeziile sînt împărțite în mai multe cicluri și tratează teme diferite.

Printre altele autorul redă aspecte din preocupările școlarilor sovietici, jocurile lor din timpul liber, viața fericită pe care aceștia o trăiesc, etc.

Lucrarea cuprinde și o seamă de poezii pline de humor, care satirizează unele deprinderi rele ale unor copii.

Printre cunoștințele noi pe care le dă copiilor, prin măiestria cu care sînt scrise versurile, volumul lui S. Marșac constituie o lucrare valoroasă.

Traducerea în romînește a acestui volum a fost făcută de maestrul A. Toma, care a redat tot farmecul și bogăția de idei a originalului.

PRICHINDEL, de Victor Eftimiu

De curînd a apărut, în Editura Tinerețului, basmul în versuri „Prichindel" de V. Eftimiu, în care alături de cunoscutul erou al basmelor noastre, Făt-Frumos, apare de data aceasta un nou erou pozitiv, un băiat din popor — Prichindel.

Cu ajutorul lui Făt-Frumos, Prichindel scapă de umilința și mizeria în care trăia la palatul Mătrăgunei. Apoi, alături de Făt-Frumos, Prichindel înfruntă curajos o mulțime de primejdii și trece peste multe obstacole în drum spre Zmeul-Zmeilor, pentru a o elibera pe Ileana Cosînzeana.

De-a lungul acțiunii, Prichindel crește, încît la sfîrșitul basmului ne aflăm în fața unui adevărat voinic, cu prețioase calități morale, ceea ce ne dă putința să întrezărim în viitor noi și minunate fapte vitejești pe care el le va face în slujba celor obidiți.

Basmul este scris într-o limbă bogată în imagini, expresivă, clară.

Cîntînd îndrăzneala, vitejia, curajul, setea de dreptate, lupta împotriva celor hoini, el cultivă în sufletul copiilor aceste virtuți, contribuind la educarea lor în spiritul comunist.

FILONUL 25, de N. Jianu

Nuvela „Filonul 25", de curînd apărută în Editura Tinerețului, ilustrează în imagini simple dar sugestive viața unui colectiv de mineri din țara noastră, care se frămîntă pentru a ajunge dintr-un colectiv codaș, un colectiv fruntaș în muncă.

Prin elanul cu care muncesc, prin însuflețirea și abnegația de care dau dovadă, membrii colectivului din filonul 25, vor reuși să îndrepte lipsurile moștenite de la vechea conducere a minei și să dea mai mult minereu patriei.

Eroii cărții lui N. Jianu vor fi îndrăgiți de tinerii cititori și vor constitui pentru ei un exemplu demn de urmat în munca lor de zi cu zi.

TINERE TALENTE

Eram la o serbare dată de către pionieri. Punctele programului se scurgeau liniștit, ca apele unui rîu vara. În fața ochilor mei evoluau rînd pe rînd diferite echipe: fie de cor, fie de dans ori de artă dramatică, întrecîndu-se care mai de care să dea o interpretare cît mai valoroasă... Un fapt m-a surprins plăcut. Vocea caldă a pionierului ce anunțase programul? Zîmbetul lui înflorit ca o rază în luna lui mai?... Nu, nu! Altceva mă făcuse să fiu și mai atent ca pînă acum. Ce?...

Punctul următor pe care-l prezentase suna cam așa: „Și acum ascultați poezia „Falnicii Carpați" de Gheorghe Chevereșan, pionier din cercul de limba romînă al Palatului pionierilor".

Numai ochi și urechi ascultam versurile izvorîte din adîncul inimii, cu aceeași senzație că aș asculta un poem al unui poet cunoscut. Scrisă în ritmul cunoscutelor și minunatelor noastre poezii populare, versurile pionierului Gheorghe Chevereșan relevau în fața ochilor mei tabloul măreției și frumuseții Carpaților.

În timp ce ascultam, cu coada ochiului priveam la vecinii mei. Pe fețele lor se puteau citi aceleași sentimente care mi-au cuprins mie inima... Am cerut apoi conducătoarei cercului de limba romînă să-mi dea eventual și alte creații ale copiilor, pentru a le citi.

„Eventualele creații" sînt multe, chiar foarte multe și ceea ce este îmbucurător e faptul că cei care semnează poeziile sînt un număr foarte mare. Peste douăzeci. Douăzeci de tinere mlădițe literare, tot atîtea ramuri viguroase în viitorul apropiat, tot atîția cîntăreți ai frumuseților patriei noastre.

Autorii versurilor străbătute de fel de fel de sentimente, însuflețiți de căldura sufletului de copil, sînt pionieri și școlari din clasa III-a, ca Rodica Rediș și Natalia Bălșiu, care descriu simpatice peisaje, sau copii din clasa a V-a, cum sînt: Stela Aldea, Ionel Dragovici, Elena Misaroș, Doina Finață, Toader Firica și Faur Lucia, elevi din clasa a VI-a, cum e Cornelia Cismaș, iar din clasa a VII-a, Angela Popa.

Multe din poeziile lor sînt inspirate din munca pe care o desfășoară la Palatul pionierilor, cum e, de pildă, poezia „Într-o excursie pe malul Mureșului" de Firica Toader.

O altă pionieră, Doina Finață, își manifestă bucuria că astăzi, are posibilitatea de a veni să învețe într-un palat al pionierilor, palat care se aseamănă cu cele de care vorbea — în povești — bunica ei.

Despre bogata creație a copiilor noștri s-ar mai putea scrie multe. Fără îndoială că tinerele talentate vor crește, se vor dezvolta, cum niciodată nu s-a mai întîlnit în țara noastră, datorită grijii nemărginite ce le-o poartă regimul democrat-popular.

Eugen Nicoară

PALATUL NOSTRU

În povești vorbea bunica
De grădini ori de palate,
Cu săli multe, luminoase,
Îmbrăcate-n nestimate.

Cît de mult visam cu gîndul
Ca să văd și eu vreodat
Frumusețea fără seamăn
Dintr-un astfel de palat

Azi cînd port la gît cravata,
Visul meu întrezărit,
Pot să-l văd acum aievea,
De curînd mi s-a împlinit!

Căci partidul, drag părinte,
Pionierilor le-a dat,
Trandafir de piatră scumpe:
O mîndreț de palat.

Nu-s în el lumini deșarte
Ci podoabe-adevărate.
Pionierii aici învață
Multe lucruri minunate.

Și ce mîndru strălucește
În bătaia razelor,
Printre pomii-nalți, palatu-i,
Fala pionierilor!

DOINA FINAȚA,
elevă clasa V-a, Cercul de limba romînă de la „Palatul pionierilor"

FALNICII CARPAȚI

Munții mei înalți,
Voi, falnici Carpați,
Cu păduri de veacuri,
Și cu limpezi lacuri,
Cu pășuni întinse,
De turme cuprinse
Și de ciobănași,
Din fluier doinași.
Mîndrii mei Carpați,
Parcă mi-ați fi frați,
Frați adevărați!

Munții mei au codri adînci
Ce se-nalță printre stînci
Și izvoare cristaline
Unde vin în seri senine
Cerbi setoși și căprioare
Să bea apă pe răcoare.
Munți cu ceru-n—vecinați
Și de stele-ncununați
Cît sunteți de minunați!
Ca și cerbul mult aș vrea,
Crestele să pot urca,
Ori să trec a voastre punți
Dragi izvoare și dragi munți!
Și ce bucuros aș fi
Colo-n vîrf de m-aș trezi
Pe-ascuțișul piscului,
Alb ca floarea crinului
De zăpezile cernute
Pe-al său creștet așternute!
Doresc munților mărefi
Să vă cînt ca mulți poeți
Ale voastre frumuseți.

GH. CHEVEREȘAN,
elev clasa a V-a, cercul de limba romînă de la „Palatul pionierilor"

MAMA

— POVESTIRE —

Mătușa Ilinca a trecut doar cu vreo trei ani peste cincizeci. Bărbatul i-a murit acum treisprezece ani în război. Pămînt n-are decît o fîșioară în deal, dar l-a muncit așa cum a putut și și-a ținut copiii.

Fata e la casa ei, iar băiatul cel mare muncește într-o fabrică la Arad. Zice că lucrează tare bine și-l stimează toți. Și în ziare s-a scris despre el. De l-ar vedea mai repede căpătuit.

Cel mai mic, Vasilică, a plecat și el de două săptămîni la oraș. Îi simte lipsa, casa parcă-i pustie fără el.

Mai are însă o supărare mătușa Ilinca. De ce n-o fi lăsînd-o oamenii în pace, de ce-i tot bat capul? Azi a venit, iar învățătoarea cea tînără s-o cheme la școală. Parcă-i milă de ea cînd o vede cum se frămîntă în fel și chip s-o înduplece să învețe carte, acum la bătrînețe. I-a spus răspicat ce gîndește, dar tînăra mai stăruie încă odată, cînd deschide poarta să plece.

— Poate te răzgîndești, mătușă Ilinca și tot o să vii pe la școală.

Îi răspunde și acum așa cum face de trei săptămîni încoace de cînd îi bate pragul.

— Nu mai e de mine cartea. Acum învață nepotu-meu Ionel. Dacă n-am învățat cînd eram de vîrsta lui...

Rămîne și acum bătrîna lîngă poartă, petrecînd-o din ochi l. pleacă fata asta, cu toate că se ține scai s-o aducă la școală. Dar cum să învețe acum cînd i-a albit părul? Parcă tot mai mult o încearcă părerea de rău. Dacă ar fi fost și pe vremea ei școala care-i acum...

De multe ori se gîndește la toamna aceea. Era și ea o fărîmă de fată, într-o toamnă tîrzie. Școala se deschisese atunci mai tîrziu ca de obicei. De ce? Da, își aduce aminte. Moșierul de la conacul din deal îl mutase pe învățătorul din sat, nu știu din ce pricină și, pînă să vină altul, școala a stat închisă. Era în căsuța aceea mică, peste drum de cîrșma lui Ilie Pădurarul.

Nu prea se duceau mulți copii la școală pe atunci, dar ei îi plăcea tare mult. Începuse să cunoască și cîteva litere. Cu cîtă dragoste le scria cu condeiul pe tăbliță. Scria, ștergea și iar scria, pînă erau drepte și frumoase, ca în „cartea de abecedar". De atunci însă, a uitat și literele ce le învățase.

Nu avusese cu ce să-și cumpere cele trebuitoare, dar o fetiță din vecini i-a dat abecedarul și tăblița ei; nu-i mai trebuiau pentru că trecuse în clasa a doua. Cartea era ferfeniță, iar tăblița avea o spărtură, dar îi erau dragi. Le purta într-o trăistuță, alături cu o bucată de condei și cu bețișoarele de socotit.

Curînd au început însă ploile. Burnița mărunt, cu picături reci ca în fiecare toamnă tîrzie. Peste rochița subțire purta o flanelă veche de-a mamei, dar n-avea încălțăminte. Și ploaia și noroiul erau tare reci. Pînă la școală, picioarele i se făceau vinete de frig. Ajungea acolo tremurînd.

— Mai astîmpără-te de pe drumuri și stai în casă — îi spunea adesea tatăl ei.

Curînd s-a astîmpărat. Cum era desculță și îmbrăcată subțire, a pătruns-o frigul. A zăcut vreo două săptămîni de credeau toți că n-o să se mai facă bine. După aceea, nici n-a mai fost chip să se ducă la școală. A nins mai întîi o zăpadă ca pînă la genunchi, apoi au început viscolele.

Cum ar mai fi învățat atuncii... Dar, dacă nu s-a putut... Copiii de azi au altfel de viață. Ei pot să învețe oricît de mult. Dacă ar fi fost așa și pe vremea ei...

— Bună ziua, mătușă Ilinco.

Rămăsese așa pe gînduri și nici n-a băgat de seamă cînd s-a apropiat poștașul.

— Ai o scrisoare.

— Eu?...

— Da, că doar dumneata ești Ilinca Udrea în sat.

De două săptămîni aștepta scrisoarea asta și acum parcă nu-i venea să creadă. E de la Vasile al ei; îi cunoaște ea scrisul. Sînt aceleași litere rotunde, ca în toate caietele lui de școală. Pe toate le păstrează în lada de lîngă gura podului.

Dar poștașul se vede că-i grăbit.

— Rămîi sănătoasă mătușică.

— Umblă sănătos.

I-a scris Vasilică. Dragul mameii... Acum cîțiva ani, cînd a plecat băiatul cel mare la oraș, nu i-a simțit lipsa ca ăstuia mic. Nu rămăsese singură acasă. Nici fata nu i se dusese încă la casa ei. Se mărîtase dar sta tot aici, în odaia de la drum, cu bărbatul și cu copilul. Acum parcă i-a rămas casa pustie.

Vasile era cel mai mic și ar fi vrut să-l aibă pe lîngă ea, dar la ce să-l țină aici? Pe el îl tot trăgea inima spre meserie și, cînd i-a scris Ștefan, frate-său mai mare de la Arad, să se ducă acolo la fabrica lor, la o școală de calificare, el a și plecat.

Și-i scrie acum... Ce-o fi scriind? De-ar ști să citească!...

Tot întorcînd plicul și pe o parte și pe alta, a trecut prin curte și nici nu știe cînd a ajuns în pragul casei.

— Mătușă Ilinco!...

La poartă o strigă iar învățătoarea aceea tînără. Ce o mai fi vrînd? Tot n-o lasă în pace? I-a ieșit în cale și parcă nici nu mai era așa supărată pe ea. A poftit-o în casă.

— Am fost pînă în capul uliței la fiica dumitale. N-am găsit pe nimeni acasă.

Te pomenești, gîndea cu ciudă mătușa Ileana, că i-o fi spus și el că nu mă duc la școală. Asta mai lipsea. Dar, se vede treaba că pe învățătoare o băteau alte gînduri.

— Ionel, nepotelul dumitale, n-a venit nici azi la școală. În aste două săptămîni a lipsit de patru ori.

— Ionel? Știam că-i place cartea.

— Îi place lui, dar mi se pare că-l mai trimite din cînd în cînd să pască vaca... Dacă nu începe bine de acum, o să-i fie greu mai tîrziu.

Mătușa Ilinca a rămas puțin pe gînduri.

— Zici că nu era nimeni acasă?... O să le spun eu să lase băiatul în pace.

— Tocmai de aceea m-am abătut pe-aici... Învățătoarea s-a oprit puțin. O frămînta un gînd. Poate că băiatul mătușii Ilinca o s-o ajute. Să-i zică acum sau să vină altădată? Măcar să aducă vorba despre el.

— Am auzit că ai un băiat care a învățat bine la școală.

A oftat încet bătrîna, și-a aruncat privirea spre scrisoarea pe care o mai ținea în mînă.

— Învață bine... Acum e departe, la Arad.

A plecat de două săptămîni. L-a chemat feciorul cel mare să învețe meserie la o școală din fabrică de la ei. O să se facă mecanic.

Și iar suceste în mînă scrisoarea. Să i-o arate și ei? Iar o să înceapă s-o bată la cap cu învățătura.

Gîndea dintîi să dea o fugă pînă la fată să i-o citească ea, dar dacă nu-i acasă... Pînă diseară e încă mult.

De-ar ști să citească...

Dar fie ce-o fi. Parcă de teamă să nu se răzgîndească, a ridicat repede mîna în care ținea scrisoarea.

— Nu vrei dumneata să mi-o citești? Mi-a venit acuma de la el. Vream să merg la fata-mea, dar dacă nu-i acasă...

— Cum să nu?

A desfăcut plicul, a scos hîrtia dinăuntru. Era un scris frumos ca de școlar silitor. A început să citească pe îndelete, cu glas potolit.

— „Draga mea măicuță, am ajuns cu bine la Arad..."

Feciorul scria că este sănătos, că a început să învețe, că nu duce lipsă de nimic și este hotărît să se facă un mecanic bun cu toate că-i e tare dor de ea. Pînă acum nu lipsise mai mult de două zile de acasă. Ar mai fi avut el o dorință, dar...

— „Păcat, mamă, că nu știi carte! Te-aș fi rugat ceva, dar nu vreau să afle și altcineva care o să-ți citească scrisoarea... Ai putea citi și dumneata ziarele, cîte-o carte."

Parcă ar fi lovit-o cineva. A oftat odată adînc, apoi a lăsat încet capul în jos.

Se terminase demult cititul scrisorii și mama încă nu scosese o vorbă. Își privea doar în tăcere palmele bătătorite. Cînd a ridicat privirea, parcă-i lucea o lacrimă între gene. Tînăra simțea că trebuie să spună ceva, o vorbă care s-o aline.

— Se simte bine acolo băiatul dumitale.

— Lasă astal Scrie chiar așa?

— Da, chiar așa. Uite aici — și-l arătă cu degetul fiecare literă scrisă așa de clar, rostindu-le pe rînd

— ...n-u ș-t-i-i c-a-r-t-e...

— ...c-a-r-t-e — spuse și mătușa Ilinca, urmărind fiecare literă pe care o arăta învățătoarea. Îi tremurau puțin mîinile cînd a luat ea scrisoarea și, arătînd cu degetul fiecare literă al cărei nume nu-l învățase, mai zise încă odată:

— „...c-a-r-t-e".

— Da, ăsta de la început este c, iar celălalt este a, iar asta cu nodulet e r, t este ca un baston tăiat și la sfîrșit este un e, ca un ochi de sfoară.

În ziua aceea, pînă seara tîrziu n-a ieșit învățătoarea de la mătușa Ilinca.

A mai venit apoi și în alte zile. Cîți o vedeau trecînd pe ulița dinspre pădure, priveau în urma ei, clătinînd din cap.

— Păcat de timpul pierdut. Tot n-o s-o înduplece pe Ilinca să învețe carte.

Ei nu știau însă că pe la sfîrșitul iernii, într-o zi cînd soarele topea și ultima zăpadă din Arad, Vasile, feciorul mătușii Ilinca, citea o scrisoare cu litere stîngace:

„Dragul meu fiu,

Am învățat să scriu și să citesc..

P. Neicu

VIAȚA DE PARTID

Dezbaterea documentelor plenarei C. C. al P. M. R. din 19 aprilie în organizația de bază

În toate organizațiile de bază din cuprinsul regiunii noastre au loc adunări generale în care se analizează activitatea acestora în lumina documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954.

Zilele trecute, organizația de bază P.M.R. de la gospodăria agricolă colectivă „Steaua Roșie" din Sinicolaul Mic, a dezbătut documentele ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954. Tov. Bița Petcu, secretara organizației de bază a arătat că organizația și-a îmbunătățit munca în ultimele luni. Datorită acestui fapt gospodăria colectivă a obținut rezultate frumoase în ce privește aplicarea Hotărîrilor plenarei lărgite a CC al P.M.R. din august 1953. În ce privește dezvoltarea șeptelului de animale, numărul vitelor cornute a crescut de la 10 la 17, iar numărul scroafelor cu purcei de la 6 la 13. Gospodăria colectivă și-a îndeplinit obligația de predare a laptelui de oaie pe întreg anul, iar a laptelui de vacă pînă la data de 1 iunie.

Munca politică desfășurată de către organizația de bază în această perioadă a dus la creșterea numărului de familii noi cu încă 43.

Deasemeni, s-au luat măsuri pentru deschiderea căminului de zi pentru copiii colectiviștilor.

Unele rezultate pozitive s-au obținut și în munca de agitație. Colectivul de agitatori este instruit cu regularitate. Pentru strîngerea legăturilor cu masele de oameni al muncii, au fost create activul de partid și fără de partid, care sînt îndrumate cu grijă de către biroul organizației de baza. Fiecare membru al acestor active are sarcini concrete, străduindu-se să le ducă la îndeplinire.

Cu ocazia preluării documentelor a mai reieșit că în activitatea organizației de bază mai persistă și o serie de lipsuri. Organizația n-a sprijinit în destulă măsură consiliul de conducere al gospodăriei în vederea aplicării întocmai a regulilor agrotehnice, din care cauză cartofii n-au fost însămînțați după metoda însămînțatului în cuiburi așezate în pătrat, ceea ce ar fi contribuit la sporirea recoltei. De asemenea, organizația de bază a neglijat organizarea întrecerii socialiste între brigăzi, echipe și individuale. Din această cauză unele lucrări agricole au decurs mai lent, nefiind terminate la timp. Așa s-a întîmplat cu cultivarea zarzavaturilor și legumelor timpurii, lucrare efectuată cu multă întîrziere.

În cadrul discuțiilor, membrii de partid au scos la iveală și alte lipsuri, în special a tovarășei Bița Petcu, secretara organizației de bază, cerîndu-i să le lichideze neîntîrziat. Luînd cuvîntul, tov. Gheorghe Moraru, a arătat că în munca de partid s-ar fi putut ajunge la rezultate și mai bune dacă secretara organizației de bază ar fi efectuat un control sistematic asupra îndeplinirii sarcinilor.

În urma discuțiilor, organizația de bază a adoptat o hotărîre, a cărei îndeplinire va contribui la îmbunătățirea muncii de partid în cadrul gospodăriei colective, la întărirea avutului comun.

Noi forme de agitație vizuală la fabrica „Libertatea"

La fabrica „Libertatea" din orașul nostru organizația de bază a îndrumat conducerea întreprinderii și comitetul de întreprindere, să folosească cît mai multe forme de agitație vizuală prin care muncitorii să fie mobilizați tot mai activ la îndeplinirea sarcinilor de plan.

Una dintre formele de agitație vizuală ce se folosește cu succes în cadrul fabricii este un grafic, care arată zilnic rezultatele secțiilor obținute în producție. Pentru ca el să fie mai atrăgător, au fost instalate lămpi de două culori. Culoarea roșie semnalează rezultatele bune, iar cea albastră rezultatele slabe. Cu ajutorul acestui grafic, muncitorii sînt atrași să urmărească cu atenție realizările sau lipsurile secției din care fac parte.

De curînd a fost introdusă în fabrică o nouă formă de agitație vizuală inspirată din experiența agitatorilor sovietici, denumită „Calendarul fruntașilor în muncă". Acest calendar arată zilnic pe cei mai buni muncitori care s-au evidențiat, depășindu-și norma, dînd produse de calitate superioară sau obținînd economii în ziua respectivă.

Bunăoară, în ziua de 20 mai, muncitorul Ștefan Damian de la secția de croit a lucrat fără reduturi, dînd produse de calitate superioară. Pentru succesul în muncă obținut în această zi, a fost înscris pe calendarul de perete al fruntașilor. În alte zile au fost înscriși pe acest calendar muncitorii Ludovic Șoimoșan, Gheorghe Farago, Elisabeta Kneipp și alții. Folosirea acestor noi forme de agitație vizuală constituie pentru muncitorii de la fabrica „Libertatea" un imbold în lupta pentru realizarea de noi succese în producție. Astfel, în ultimul timp, prin folosirea rațională a materiei prime, după inițiativa Nicolae Militaru, muncitoarea Elisabeta Kneipp a realizat o economie de 1.407 decimetri căptușeală, din care se pot confecționa căptușeli pentru încă 82 perechi de pantofi.

Grija deosebită pentru copiii patriei noastre

Cu cinci ani în urmă, Consiliul F.D.I.F. a hotărît stabilirea unei zile internaționale a copilului, ca urmare a faptului că reprezentantele femeilor din diferite colțuri ale lumii au adus vești nespus de dureroase cu privire la viața copiilor din țările capitaliste și coloniale. Șomajul, lipsa de locuințe, creșterea cursei înarmărilor, micșorarea tot mai accentuată a alocațiilor pentru învățămînt, cultură, sănătate, în țările capitaliste și coloniale, au unit femeile din lumea întreagă în lupta pentru apărarea vieții copiilor.

Astfel, întreaga lume iubitoare de pace sărbătorește în fiecare an ziua de 1 iunie ca zi internațională a copilului.

În acest an, ziua de 1 iunie, ziua internațională a copilului este întîmpinată cu lupta tot mai dîrză a popoarelor iubitoare de pace pentru rezolvarea pașnică a problemelor internaționale. În fruntea luptei pentru pace, pentru rezolvarea pașnică a problemelor internaționale stă fermă Uniunea Sovietică, țară în care grija pentru om și nevoile sale este preocuparea de frunte a statului sovietic. În marea Țară a Socialismului — Uniunea Sovietică — grija pentru copii se manifestă încă înainte de nașterea lor. Înainte de venirea copiilor pe lume le sînt asigurate de către statul sovietic leagăne, creșe, grădinițe, tabere pentru pionieri, etc.

După exemplul Uniunii Sovietice, în țara noastră, ocrotirea mamei și a copilului este garantată prin Constituție, iar codul muncii și al familiei sînt expresii ale grijii pe care statul nostru o acordă oamenilor muncii, familiilor și copiilor.

În orașele și satele patriei noastre crește în fiecare an numărul caselor de naștere, a maternităților de pe lîngă spitale, a școlilor și grădinițelor pentru copii. Bugetul alocat în acest scop, dovedește pe deplin grija partidului și guvernului pentru viitorul fericit al copiilor patriei. Statul vine în ajutorul mamelor cu mulți copii. Partidul și guvernul au acordat la un mare număr de mame din țara noastră înaltul titlu de „Mamă eroină".

Pentru a ne putea da mai bine seama de condițiile pe care le-a creat regimul nostru democrat-popular pentru copiii patriei noastre, e destul să amintim că numai în regiunea noastră au luat ființă 131 grădinițe de copii, care sînt frecventate de peste 8830 copii ai oamenilor muncii. Au fost de asemenea amenajate 31 case de naștere, 3 spitale cu maternități. Pe lîngă întreprinderi au luat ființă creșe și cămine de zi unde mamele își lasă cu încredere copiii în timp ce ele lucrează în producție. În gara C.F.R. a fost amenajată camera mamei și copilului. Un număr de 836 mame din regiune au fost decorate cu titlul de „Mamă eroină", iar un număr de 4234 mame au primit ajutor familial de stat.

Pentru vacanța de vară a copiilor, în regiunea noastră vor fi organizate 7 tabere de vară, față de anul trecut, cînd au fost numai 5.

Ziua internațională a copilului va fi sărbătorită în regiunea noastră atît de cei mici cît și de cei mari. La căminele culturale se vor organiza diferite manifestări culturale. În orașul nostru se va organiza un concurs de trotinete, iar în parcul orașului se va organiza un miting.

În întîmpinarea acestei zile delegatele de femei și-au intensificat munca. Numeroase delegate au reparat prin muncă voluntară lingeria copiilor de la Casa copilului nr. 1. În ziua de 1 iunie copiii vor primi mici cadouri și dulciuri.

Dragostea și grija de copii se poate vedea și prin vitrinele magazinelor de stat în care sînt expuse hăinuțe, rochițe, încălțăminte pentru copii, jucării, etc.

Iată de cîtă grijă și atenție se bucură copiii din patria noastră, în timp ce în țările capitaliste și coloniale, copiii oamenilor muncii umblă dezbrăcați, flămînzi și cerșesc pe la colțurile străzilor. În aceste țări copiii care au posibilitatea să umble la școală sînt educați în spiritul crimei și jafului, iar imperialiștii le pregătesc „viitorul" căutînd să dezlănțuie un nou război mondial.

De aceea toți cei ce vă iubiți familiile și copiii voștri, în ori ce loc v-ați găsi, luptați pentru pace pentru viitorul luminos al copiilor.

Elena Tulbure,
activistă a comitetului regional de partid Arad

O nouă promoție de tehnicieni viticoli

Trenul electric Arad—Podgoria străbate în drumul său mai multe comune și sate, șerpuiește pe la poalele dealurilor pe culmile cărora se întind bogatele vii ale podgoriei, pînă ajunge în stația Radnei, de unde face cale întoarsă. La fiecare stație trenul se oprește cîteva minute, călătorii urcă și coboară, apoi trenul își continuă drumul.

— Urmează Minișul! — ne anunță conductorul.

Mai mulți călători încep a se înghesui spre ușă și, peste cîteva minute, trenul se opri din nou. Sîntem în satul Miniș. Sînt mulți desigur acei care cunosc acest sat, au auzit de el sau au gustat din vestitul vin al Minișului.

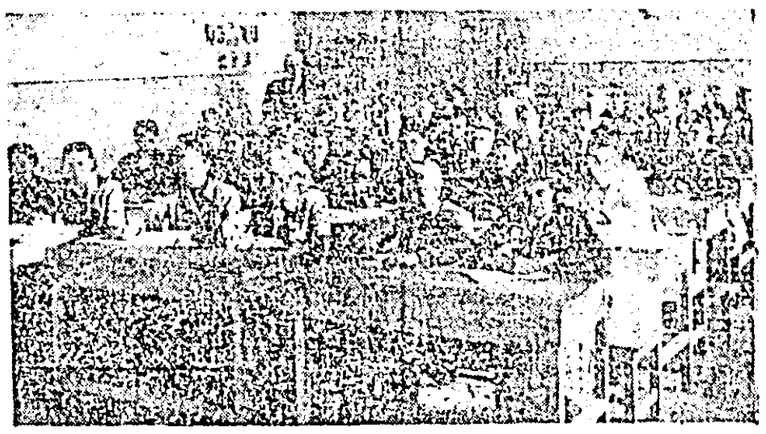

In clișeu: Profesorul de specialitate Dichie Parfirie verifică cunoștințele elevilor înainte de examen.

Dacă pînă acum cîțiva ani se vorbea doar de vinul de Miniș, azi adesea putem auzi vorbindu-se de Școala medie tehnică viticolă din acest sat, de pe ale cărei bănci ies în fiecare an noi cadre de specialiști în domeniul viticulturii.

*

Era prin anul 1948 cînd, pe coasta dealului, de lîngă fosta școală de pivnicieri, au început să se descarce primele materiale de construcție. În sat se vorbea multe despre acest lucru. Unii spuneau că se clădește o vilă, alții spuneau că o fabrică, chiaburii scormoneau mincinuri, spunînd că tot vilă se clădește pentru nu știu care director de fabrică. Și iată, așa vorbeau locuitorii Minișului care vedeau zilnic convoaie de căruțe încărcate cu saci de ciment, țiglă, cărămidă și altele, urcînd în sus spre vechea școală.

Adevărul l-au aflat însă peste cîteva zile de la niște ingineri care au început să-și desfășoare panglicile și au înfipt țăruși albi în pămînt. Cînd au văzut oamenii cinstiți din sat despre ce e vorba, au început să dea și ei o mînă de ajutor la ridicarea noii școli. Clădirea creștea văzînd cu ochii. În scurt timp, pe locul unde era vechea școală, mică și murdară, s-a clădit o școală modernă, cu săli de clasă curate și luminoase, dormitoare, laboratoare, săli de meditație, baie, etc.

Din toate colțurile țării au început să vină aici fii de muncitori și țărani muncitori pentru a urma cursurile școlii, pentru a deveni tehnicieni viticoli. Cei 36 elevi care învățau înainte în școala veche, și-au continuat învățătura în noua școală, ei fiind totodată și prima promoție de elevi care au plecat din această școală ca specialiști în gospodăriile agricole de stat și gospodării agricole colective. Șapte din acești absolvenți își continuă azi studiile de învățămînt superior, iar Petru Moldovan, absolvent din prima promoție, își continuă studiile în Uniunea Sovietică. Într-o scrisoare trimisă directorului și profesorilor școlii el spune printre altele: „Tovarășe director și tovarăși profesori, elevul dvs. Petru Moldovan nu vă poate uita niciodată. Dumneavoastră vă datorez cunoștințele pe care mi le-am însușit în școala din Miniș. Astăzi, prin grija partidului și guvernului, studiez și citesc cu drag limba rusă știința și literatura sovietică pentru a-mi îmbogăți cunoștințele profesionale și politice".

Printre cei care au absolvit această școală sînt și Ioan Andrițoi, care lucrează în prezent ca tehnician la secția agricolă a sfatului popular raional Sinicolaul Mare, Lucia Bodea de la G.A.S. Grabați și alții. Absolvenții școlii s-au răspîndit în întreaga țară, aplicînd cu multă pricepere cunoștințele însușite la școala din Miniș. Tov. Nicolae David, directorul acestei școli, primește adesea scrisori de mulțumire de la diferite gospodării agricole de stat și colective în cadrul cărora lucrează azi ca tehnicieni foștii lui elevi.

În acest an, un alt număr de 33 tehnicieni viticoli vor pleca din școală în domeniul agriculturii. Ei fac acum practică la gospodăriile agricole de stat și colective din regiunea noastră. Cursurile teoretice le-au terminat, examenul de absolvire a constituit pentru ei un adevărat prilej de a arăta cele însușite în școală. Cornel Gheorghieș, fiu de colectivist din Semlac, a luat toate examenele cu calificativul „foarte bine". La fel ca el a luat examenele și Nicolae Voican, fiu de țăran muncitor din Mică-Sasa, Matea Filimon, fiu de colectivist din Sintea Mare, Ana Șeran, fiică de colectivist din Miniș și mulți alții. „Examenele nu s-au terminat încă — ne spune Cornel Gheorghieș. Acum ne pregătim mai temeinic ca oricînd pentru examenul de diplomă".

Pe lîngă școală funcționează și un curs fără frecvență. Acest curs este urmat de 39 elevi. La cursul fără frecvență 6 elevi au luat pînă în prezent diplome de tehnician viticol. Pe cîmpul de experiență al școlii, elevii îmbină în mod armonios teoria cu practica. Peste 200 soiuri de viță de vie are școala în cîmpul de experiență. Tot aici funcționează o stațiune de avertizare a manei și un punct de informare și prognoză pentru combaterea manei la vița de vie. Totodată, punctul de informare semnalează în întreaga regiune apariția diferiților dăunători ai viței de vie.

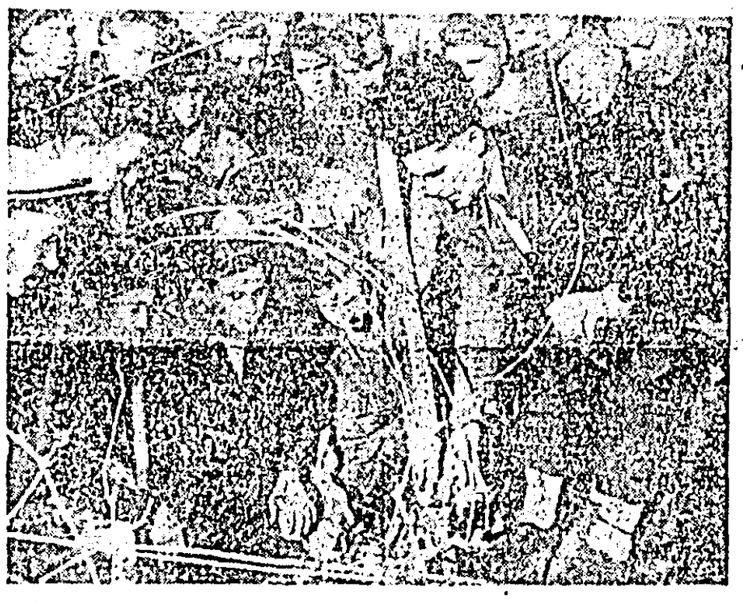

In curînd acești elevi vor demonstra muncitorilor din gospodăriile agricole de stat și colectiviștilor cum se face tăierea viței de vie.

In clișeu: Profesorul de specialitate Victor Uliatovschi explică elevilor cum se face practic tăierea viței de vie.

În curtea școlii există și o pivniță cu o capacitate de peste 120 vagoane, unde elevii studiază în mod practic păstrarea vinului. În laboratorul școlii, care este înzestrat cu aparate moderne, sub îndrumarea profesorilor, elevii fac diferite analize și experiențe.

Organizația U.T.M. din școală își trăiește din plin viața. În ajutorarea elevilor mai slabi la învățătură, profesorii se bucură de sprijinul permanent al organizației U.T.M. al cărei secretar este elevul Ștefan Selejan. Cu ajutorul utemiștilor s-au ridicat simțitor la învățătură elevii Dumitru Păcurar, Veturia Guler, Silvia Onuț, Jeni Farcaș și alții. Organizația U.T.M., cu sprijinul profesorilor, a organizat în cadrul școlii o echipă artistico-culturală, care a prezentat în decursul anului în mai multe comune din jur, bogate programe culturale.

Multe lucruri frumoase poți auzi despre elevii școlii din Miniș, despre care vorbesc adesea țăranii muncitori din comunele raionului Lipova.

I. BORȘAN

Cultura fizică și sport

Prima etapă a „Spartachiadei sindicale"

Colectivele sportive din orașul Arad desfășoară o muncă intensă pentru organizarea la timp și în bune condițiuni a întrecerilor din cadrul primei etape a „Spartachiadei sindicale".

Folosind din plin timpul favorabil și urmînd îndeaproape îndrumările comitetului C.F.S. și ale Consiliului sindical regional, colectivele sportive au obținut frumoase rezultate în acțiunea de pregatire a concursurilor din faza pe colectiv. Astfel, colectivul sportiv de la fabrica de zahăr a început din timp acțiunile pentru pregătirea materialelor și terenurilor pe care se vor desfașura concursurile din cadrul acestor competiții.

Desfășurarea probelor la atletism cu cei 65 muncitori s-a făcut în mod organizat, pe ateliere. O parte a terenului era ocupat de tinerele fete care se întreceau la probele de alergare, iar pe partea cealaltă a terenului un grup de 40 muncitori se întreceau la diferite probe de atletism incluse în faza întîia de atletism. La aceste probe se remarcă tov. Ion Turtă, Edmund Ermes și Eugen Erdödi de la secția lăcătușerie, care au ocupat primele locuri la aceste probe. Tov. Mihai Szilagyi, muncitor tîmplar, în vîrstă de 45 ani, a trecut normele prevăzute în Spartachiadă. Conducerea colectivului sportiv de la Fabrica de Zahăr, pentru o cît mai largă mobilizare a muncitorilor, a inițiat la începutul lunii o susținută campanie pentru popularizarea acestei competiții în rîndurile muncitorilor din întreprindere.

Cu aceeași rîvnă muncesc și membrii consiliilor colectivelor sportive „Flamura roșie" și „Constructorul". Este necesar ca în viitor colectivele sportive „Metalul" (Flamura roșie), „Locomotiva", „Avîntul", să porneasca o activitate mobilizatoare susținută în vederea pregătirii tinerilor la această competiție sportivă.

Comitetele de întreprindere au datoria să sprijine și să controleze îndeaproape activitatea colectivelor sportive din cadrul întreprinderii lor, mobilizîndu-le să desfășoare o activitate intensă în vederea temeinicei organizări a probelor din cadrul „Spartachiadei sindicale".

Știri sportive

Pe stadionul „30 Decembrie" se va desfășura azi, la orele 17, meciul din cadrul campionatului de fotbal de categoria B, seria II, dintre echipele „Constructorul" Arad și „Progresul" Satu Mare.

În deschidere, în cadrul campionatului republican la juniori se va desfășura meciul dintre echipele „Constructorul" și „Știința" Timișoara.

•

Azi, pe terenul de baschet „Constructorul", la orele 11, se va desfășura în cadrul campionatului republican de baschet categoria A, meciul dintre echipele feminine „Progresul" Arad și I.C.F. București.

•

Biletele pentru meciul de fotbal dintre echipele Dinamo București și Flamura roșie UTA, care se va desfășura miercuri, 2 iunie 1954, orele 17, pe stadionul „30 Decembrie", se pun în vînzare începînd de azi la G.E.S.

Un comitet de luptă pentru pace cu activitate rodnică

Numeroși locuitori ai comunei Vladimirescu au cunoscut grozăviile ultimului război mondial. Nu sînt puțini nici aceia care au trăit în anii primului război mondial și au îndurat toate suferințele pe care le aduce iminent un astfel de măcel. Văduve și orfani de război, oameni schilozi, clădiri distruse, recolte lăsate în părăsire, fabricile Aradului fumegînd, în urma bombardamentelor, sînt imagini ce nu pot fi uitate nici de tineri, nici de bătrîni.

Dar pentru ce toate acestea, pentru ce atîtea lacrimi, și atîta amar? Cui îi prieste războiul pîrjolitor, distrugerea vieților tinere, setoase de libertate? Au fost întrebări ce și le puneau, firește, atît cei duși pe front cît și cei de acasă. Unii au găsit răspuns de-ndată, alții însă numai în anii de pace. Odată însă conștienți că războaiele servesc interesele imperialiștilor, care de altfel favorizează prin toate mijloacele izbucnirea lor, ei alături de ceilalți oameni cinstiți din țara noastră, s-au ridicat în apărarea păcii.

Răspunzînd chemării primului congres al partizanilor păcii, toți bărbații și femeile din Vladimirescu care au considerat o datorie sfîntă a lor, apărarea vieții copiilor și a liniștei căminelor lor, au ales anii trecuți un comitet local de luptă pentru pace. De atunci ei răspund cu regularitate chemărilor comitetului, participă la mitinguri și conferințe, discută în sfatulile păcii noile manevre ale atîtătorilor la război pentru subminarea păcii, precum și politica fermă pusă în slujba apărării viitorului fericit al omenirii dusă de țările lagărului democratic, în frunte cu Uniunea Sovietică

•

Membrii comitetului de luptă pentru pace din comuna Vladimirescu, simțind răspunderea mare ce apasă pe umerii lor, au acordat atenția cuvenită mobilizării tuturor cetățenilor cinstiți din comună în lupta pentru pace. De asemenea, trebuiau să asigure informarea locuitorilor comunei asupra celor mai importante evenimente internaționale. Ducerea la bun sfîrșit a acestor sarcini depindea în bună măsură de planificarea și folosirea cît mai nimerită a conferințelor și articolelor la gazeta de perete, de intensitatea cu care activau sfaturile păcii sau, cu alte cuvinte, de organizarea muncii. Întocmirea unui plan de muncă concret, fără sarcini exagerate, dar care să fie urmărit zi de zi, era deci absolut necesară. În ultimul timp membrii comitetului, folosind propria experiență, precum și experiența celorlalte comitete de luptă pentru pace din țară, au reușit să întocmească planuri de muncă cu obiective concrete și imediate.

Planul de muncă pe trimestrul II al anului acesta prevede ca o sarcină imediată întărirea colaborării membrilor comitetului cu organizațiile de masă și, prin ele, cu locuitorii din comună. De asemenea, membrii comitetului au legături cu locuitorii în mod direct, ei fiind repartizați pe grupuri de case. În zilele de sărbătoare sau cînd nu se poate ieși la munca cîmpului, membrii comitetului organizează convorbiri cu cetățenii despre succesele mișcării mondiale a partizanilor păcii și despre celelalte evenimente internaționale. În ultimele săptămîni, tovarășii Petru Tăriță și Mihai Freisinger, de pildă, au vorbit în sectorul lor despre conferința de la Berlin a miniștrilor de externe ai celor patru mari puteri și despre sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii din 28—30 martie 1954.

Înainte de a avea consfătuiri cu locuitorii din comună, membrii comitetului hotărăse în ședințe de comitet, care ar fi cele mai potrivite subiecte de discuții. Totodată, în aceste ședințe ei se pregătesc și analizează materialul documentar. Ședințe asemănătoare au avut loc la 10 aprilie a.c., cînd s-a luat în discuție Declarația lui V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, privitoare la conferința de la Berlin, și la 15 mai cînd s-au analizat Documentele sesiunii din 28—30 martie a.c. a Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

Legătura cu oamenii muncii din comună se stringe și prin adunările publice care au loc la căminul cultural. Cu prilejul acestor adunări, membrii comitetului țin conferințe închinate luptei pentru pace. La 18 aprilie, de pildă, Florian Stancu, secretarul comitetului a ținut o conferință intitulată „Spre noi succese pe calea păcii în anul 1954"; la 25 aprilie, Lazăr Vanciu a vorbit despre conferința de la Berlin, iar la 9 mai, Nicolae Dittinger, în limba germană, și Melentie Nica, în limba romînă, au vorbit despre Ziua Victoriei.

Mai slab se desfășoară munca de mobilizare la lupta pentru pace prin mijloace vizuale. Este adevărat că din inițiativa comitetului, prin comună s-au scris lozinci agitatorice privitoare la extinderea metodei însămînțării în cuiburi așezate în pătrat a porumbului și a cartofilor, iar la gazeta de perete, slab organizată, s-au afișat cîteva articole și caricaturi. Agitația vizuală, ca metodă a luptei pentru pace, nu se putea însă îmbunătăți din cauză că gazeta de perete nu îndeplinea toate condițiile ce i se cereau: era prea mică, neestetică, etc. Pentru a remedia aceste lipsuri, comitetul de luptă pentru pace a prevăzut în planul de muncă pe trimestrul II construirea unui panou, cu ajutorul organizației de bază a partidului și al organizațiilor de masă. Lucrările de construire a panoului sînt în prezent în faza finală.

Planul de muncă pe trimestrul II mai cuprinde organizarea unui program artistic închinat luptei pentru pace. Programul va fi prezentat cu ocazia închiderii anului școlar de către echipa culturală a școlilor elementare din comună.

Membrii comitetului de luptă pentru pace din Vladimirescu se străduiesc să fie exemplu pentru ceilalți locuitori și în munca lor profesională. Întovarășiții Petru Tăriță și Pavel Bochiș, hornarul Ivan Popovici, vînzătorul de la cooperativă Mihai Freisinger, membri în comitet, caută să-și îndeplinească la timp sarcinile în domeniul productiv. Mihai Freisinger, de pildă, depășește lună de lună planul de vînzări. El și-a depășit sarcinile de plan în trimestrul I din acest an cu 29 la sută, iar în luna aprilie cu 2 la sută.

Astăzi, cînd pe arena internațională s-au ivit noi posibilități, extrem de prețioase, pentru destinderea încordării internaționale, comitetul de luptă pentru pace din Vladimirescu, împreună cu celelalte comitete din țară și alături de toți partizanii păcii, își intensifică activitatea pentru apărarea și consolidarea păcii.

Cronica evenimentelor internaționale

În apărarea păcii

La 24 mai, la Berlin, s-a deschis sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii. Convocarea acestei sesiuni exprimă creșterea voinței opiniei publice din toate țările de a se face totul pentru destinderea generală a încordării internaționale.

Ordinea de zi adoptată de sesiune oglindește starea de spirit a maselor populare, dorința lor. Ea cuprinde următoarele puncte: 1. Interzicerea armelor atomice și termonucleare; 2. Securitatea națiunilor.

În fața mișcării partizanilor păcii stau azi sarcini de mare amploare, îndreptate însă toate spre soluționarea problemelor internaționale litigioase. După terminarea războiului, ca urmare a politicii agresiv-expansioniste ale cercurilor interesate în cucerirea de noi teritorii și subjugarea popoarelor pe arena internațională, s-au ivit semnele unor periculoase tendințe de izbucnire a unui nou război mondial. Imperialiștii au și săvîrșit acte de agresiune directă, dezlănțuind crudul război din Coreea. Ei au întreținut focare de război în Europa și Asia, au întreprins nebuneasca goană a înarmărilor, etc. Creșterea uriașă a înarmărilor a apropiat și mai mult pericolul izbucnirii războiului. Cercurile imperialiste manifestă tot mai amenințător intenții de a folosi armele de exterminare în masă.

Toate aceste împrejurări cu aspect general au determinat convocarea actualei sesiuni extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii.

În prima zi a sesiunii, D. N. Pritt, președintele Comitetului englez pentru apărarea păcii a ținut o cuvîntare amplă, schițînd sarcinile mișcării partizanilor păcii în etapa actuală. Principalele probleme de rezolvat care stau în fața luptătorilor pentru pace sînt: problema dezarmării, problema Germaniei și securității Europei, problema Extremului Orient și securității Asiei, și lărgirea schimburilor culturale și comerciale.

Participanții la sesiune au subliniat necesitatea intensificării luptei împotriva acelora care împiedică reglementarea problemelor litigioase, căci cursa înarmărilor, după cum a arătat D. N Pritt, va continua atîta timp cît opinia publică nu va sili guvernele să renunțe la ea. Mișcarea de protest a maselor populare trebuie să oblige guvernele să ducă tratative sincere, pe scară largă și să le încheie cu succes.

Interzicerea înarmărilor și dezarmarea sînt pe deplin posibile în condițiile actuale. Acest lucru se impune cu atît mai mult, cu cît militariștii atîtători la război amenință revoltător omenirea cu folosirea armelor de exterminare în masă. Se știe că bomba atomică și cu hidrogen au o mare putere de distrugere pe o rază întinsă în jurul punctului în care au explodat. Ea are influență nemijlocită asupra omului și urmări serioase în viitor.

Mișcarea mondială pentru apărarea păcii trebuie să-și îndrepte toate eforturile pentru obținerea interzicerii armelor termonucleare. Lucrul principal îl constituie însă, cum a arătat D. N. Pritt, găsirea celui mai bun mod în care masele să se adreseze guvernelor pentru declararea în afara legii a acestor arme. Astăzi nu este asigurată securitatea în această privință.

Faptul că se fac intense pregătiri cu armele de exterminare în masă o dovedesc recentele experiențe din atolul Bikini cu bomba cu hidrogen. Profesorul japonez Hirano ca și alți vorbitori au calificat această experiență ca un act criminal, nu numai prin faptul că el ne arată că imperialiștii nu se sfiesc să folosească în viitor bomba cu hidrogen, ci și prin aceea că a avut urmări nefaste asupra unor pescari japonezi aflați în largul oceanului și asupra locuitorilor insulelor Marshall.

Iată deci că imperialiștii nu se sfiesc cîtuși de puțin, pentru atingerea scopurilor lor, să atenteze la viața oamenilor simpli. Aceasta o confirmă și o informație a fraților Alsop apărută în ziarul „New York Herald Tribune", care au relatat că statele majore ale aviației și flotei militare americane au propus folosirea bombelor atomice tactice împotriva trupelor populare vietnameze care asediau fortăreața Dien Bien Fu.

Experimentarea bombelor cu hidrogen a provocat un uriaș val de mînie în întreaga lume. În Japonia au avut loc cele mai mari mitinguri de la terminarea războiului. La Tokio, la 1 mai, 500.000 oameni au cerut interzicerea armelor de exterminare în masă.

Participanții la sesiune au discutat și alte probleme care țin încordată atmosfera internațională. Ei au insistat asupra însemnătății pe care o prezintă stingerea focarelor de război din Europa și Asia, recunoașterea guvernului R.P. Chineze și a locului ce i se cuvine acesteia la O.N.U.

Cu un interes deosebit a fost ascultată cuvîntarea scriitorului sovietic Nikolai Tihonov. Nikolai Tihonov a vorbit despre năzuințele pașnice ale poporului sovietic și despre hotărîrea lui de a apăra pacea. Guvernul sovietic, care exprimă voința poporului sovietic, promovează pe arena internațională o politică pașnică și face tot ce-i stă în putință pentru a obține destinderea internațională. Din inițiativa guvernului sovietic a fost convocată conferința de la Berlin care ar fi putut contribui mult la rezolvarea problemelor litigioase dacă ar fi existat dorință și din partea celorlalte delegații. La această conferință delegația sovietică a cerut interzicerea armelor de exterminare în masă și reducerea generală în mare proporție a înarmărilor. La conferința de la Geneva delegația sovietică face propuneri prețioase pentru încetarea focului în Indochina și instaurarea păcii în Coreea. Nikolai Tihonov a arătat că problema interzicerii armelor termonucleare trebuie să stea în permanență în centrul luptei partizanilor păcii. De la această tribună a sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, a spus el printre altele, exprimînd voința întregului popor sovietic iubitor de pace, nu încetăm să repetăm cererea noastră de a interzice total armele atomice, cu hidrogen și celelalte arme de exterminare în masă și de a stabili un strict control asupra aplicării acestei interziceri.

Actuala sesiune a Consiliului Mondial al Păcii este o manifestare grandioasă a voinței popoarelor de a apăra pacea. Ea exprimă viu hotărîrea lor de a împiedica imperialiștii să treacă la noi provocări împotriva omenirii.

Problema indochineză la conferința de la Geneva

Săptămîna care s-a sfîrșit a avut un început promițător în discutarea problemei Indochinei. La propunerea lui V. M. Molotov, s-a trecut la examinarea concomitentă a proiectelor înaintate de delegațiile R. D. Vietnam și Franței cu privire la restabilirea păcii în Indochina.

După cum relatează presa, discuția celor două proiecte a început prin examinarea aspectului lor comun și anume: măsurile militare ce urmează a fi luate pentru încetarea războiului. Apoi se vor discuta chestiunile politice, ceea ce nu este decît recunoașterea de către participanții la conferință a necesității de a se ține seamă și de situația actuală a Indochinei. De asemenea, vor fi examinate întrebările puse de Eden și propunerile lui V. M. Molotov privitoare la controlul executării hotărîrilor conferinței.

Realizarea unui progres evident la conferința de la Geneva în evoluția discuțiilor, marchează existența voinței de a se ajunge la un acord deplin. Numai că această voință nu este generală.

Delegația R. D. Vietnam, care a făcut în primele zile ale discutării problemei Indochinei, propuneri concrete, bazate pe o analiză științifică, multilaterală, a situației create, a continuat să-și aducă contribuția, precizînd punctul său de vedere și conturînd diferitele aspecte ale propunerilor. De asemenea, delegația R. D. Vietnam a susținut și propunerile menite să contribuie la ajungerea la un rezultat pozitiv, făcute de către celelalte delegații. Printre altele, a salutat ca binevenită propunerea ministrului afacerilor externe al Angliei, Eden, de a se organiza, prin consultări, un contact direct între delegații.

Precizările făcute de către delegația R. D Vietnam, au arătat încă odată justețea punctului de vedere al tratării problemelor sub aspectul lor general și nu numai sub unele aspecte ce convin numai unei părți. Delegația R. D. Vietnam la conferință a arătat că după ce principiul încetării focului va fi recunoscut unanim, el trebuie să fie de îndată aplicat. În acest scop trebuie reglementată retragerea trupelor în unele zone stabilite de către participanții la conferință. Aceasta de altfel trebuie să fie o problemă centrală. După părerea delegației R. D. Vietnam, zonele în care urmează să fie dislocate trupele părților beligerante trebuie fixate în cele trei state prin stabilirea unui teritoriu omogen și nu îmbucătățit. Totodată trebuie să se țină seama de considerente de ordin politic și strategic, de mărimea teritoriului, de numărul populației, de unitatea economică, etc. Teritoriile zonificate urmează să treacă în administrația părții respective. În privința stabilirii zonelor, delegația R. D. Vietnam a acceptat propunerea delegației franceze de a se ține seama pe cît posibil de hotarele naturale (ape, munți, etc.) pentru stabilirea granițelor.

Pentru ajungerea la un acord grabnic, delegația R. D. Vietnam a menționat că ar fi necesară convocarea unei conferințe a reprezentanților comandamentelor celor două părți, care să elaboreze planul concret, măsurile și condițiile încetării focului. Foarte folositoare ar fi și crearea unei comisii bipartite pentru supravegherea respectării acordului.

O altă precizare a delegației R. D. Vietnam se referă la interzicerea introducerii în Indochina de noi trupe, arme, muniții; interzicerea zborurilor avioanelor franceze peste teritoriul R. D Vietnam și a pătrunderii vaselor militare franceze în apele teritoriale ale acesteia. Delegația R. D. Vietnam a mai făcut precizări privitoare la recunoașterea necesității garanțiilor internaționale date de către țările participante la conferință, la schimbul de prizonieri, etc.

Eforturile sincere ale reprezentanților țărilor democratice la conferința de la Geneva, soluțiile rezonabile pe care le prezentau pentru fiecare problemă considerată greu de rezolvat, au fost primite cu deosebită satisfacție de către opinia publică mondială. Nici presa occidentală n-a putut trece cu vederea propunerile lui Fam Van Dong. Ziarul elvețian „La Suisse" scrie printre altele: „Trebuie să recunoaștem că de la prezentarea planului delegației Vietnamului (R.D. Vietnam — N. R.) asupra încetării focului, un vînt de optimism suflă asupra conferinței"; iar „Le Monde" relatează că însuși un membru al delegației franceze a apreciat că „propunerile d-lui Dong sînt foarte interesante și ele merită să fie studiate cu grijă".

Azi a devenit clar că dacă toți participanții la conferință manifestă intenții sincere de a se ajunge la un acord și depun eforturi serioase în acest scop, pacea poate fi instaurată în Indochina în scurt timp. Aceasta o recunoaște și ziarul englez „Manchester Guardian" cînd scrie: „se dovedește că la Geneva acei ce doresc cu adevărat să negocieze pot ajunge la un rezultat pozitiv".

Dar, la conferința de la Geneva s-au manifestat puternice curente potrivnice reglementării problemei indochineze. Unele cercuri, în special din S.U.A., încearcă să îngreuneze și chiar să facă imposibilă încetarea războiului din Indochina. După cum mărturisește presa occidentală, delegația americană la Geneva împărtășește întocmai aceste planuri. „Conducătorilor delegației americane, — scrie ziarul „France Soir", timpul începe să li se pară lung... În ceea ce-i privește, și aceasta oglindește fără îndoială părerea Departamentului de stat. Se consideră că, cu cît conferința se va termina mai de vreme, cu atît va fi mai bine. Nu mai e timp de negociat — spun ei".

Diplomația americană nu numai că nu face nimic pentru progresul discuțiilor de la Geneva, ci dimpotrivă, se dedă la acte scandaloase, de sabotare a tratativelor. Printre acestea se numără o serie de falsuri provocatoare, menite, cică, să dovedească inutilitatea discuțiilor cu reprezentanții țărilor democratice. Sînt cunoscute recentele falsuri ale Pentagonului referitoare la o imaginară intervenție a trupelor sovietice și chineze în Indochina sau răspîndirea unor știri mincinoase după care reprezentanții R. D. Vietnam ar refuza să discute alt plan, în afară de cel prezentat de el.

Numai insistînd asupra sforțărilor diplomației americane de a înjgheba blocul Asiei de sud-est ca uneltă a internaționalizării intervenției din Indochina și a exercitării de presiuni asupra Angliei a folosirii marionetelor din Indochina ca slugi ascultătoare, a șantajării Franței, etc., este necesar să pomenim despre ultimele manevre deosebit de provocatoare. Este vorba de folosirea O.N.U. ca paravan pentru a da trupelor americane posibilitatea să intervină fățiș în Indochina. Această manevră a fost recunoscută și de Dulles, cînd a declarat că S.U.A. vor sprijini o „acțiune în vederea aducerii chestiunii indochineze în fața O.N.U."

Planurile și manevrele de ultimul tip ale politicienilor de peste ocean se dovedesc însă a fi ineficace. Puternicul ecou al propunerilor delegațiilor țărilor democratice a provocat creșterea presiunilor opiniei publice. Delegația franceză este asaltată de cererile poporului francez de a se reglementa problema indochineză. Deputați francezi manifestă nemulțumiri față de politica guvernului Laniel, iar viitoarele dezbateri ale Adunării Naționale franceze în problema Indochinei „se anunță pline de pericole pentru guvernul francez" — scrie ziarul „Combat". Deosebit de șubredă este poziția diplomației americane în Asia. Popoarele Asiei vor pace și ele vor ști să și-o impună. Refuzul unor state asiatice de a adera la pactul militar al Asiei de sud-est oglindește spiritul profund antiamerican al acestor popoare. „Iată ce ar trebui să înțeleagă negociatorii americani la Geneva — scrie pe bună dreptate ziarul „Liberation". Noua Asie nu se va lăsa nici cumpărată cu bani nici cucerită cu arme".

I. Popa

Propunerile delegației R. P. Chineze privind încetarea operațiunilor militare în Indochina

GENEVA (Agerpres). — TASS anunță:

După cum s-a aflat, în cursul discutării problemei indochineze delegația Republicii Populare Chineze și-a expus propunerea privitoare la principiile fundamentale ale acordului referitor la încetarea operațiunilor militare în Indochina.

Aceste propuneri prevăd încetarea focului de către toate forțele armate ale părților beligerante — terestre, navale și aeriene — care trebuie efectuată simultan pe întregul teritoriu al Indochinei. Între părți să înceapă tratative avînd ca obiect reglementarea corespunzătoare a problemei teritoriului regiunilor ocupate de ele, stabilirea procedurii pentru trecerea trupelor părților în conformitate cu reglementarea sus amintită și alte probleme care se pot ivi în legătură cu aceasta.

Potrivit informațiilor existente, delegația R.P. Chineze propune de asemenea că odată cu încetarea operațiunilor militare, pe întregul teritoriu al Indochinei să înceteze introducerea din afară de noi unități militare și de personal militar de toate genurile, precum și de orice armament și muniții în Indochina.

Delegația R.P. Chineze propune ca problema componenței comisiei alcătuită din reprezentanți ai unor țări neutre să facă obiectul unei examinări separate. Țările participante la conferința de la Geneva garantează îndeplinirea acordului. În ceea ce privește problemele legate de caracterul obligațiilor statelor respective, ele urmează de asemenea să fie examinate separat.

Însfîrșit, propunerile prevăd eliberarea de către cele două părți a prizonierilor de război și a persoanelor civile internate.

Aici se atrage atenția asupra faptului că realizarea unui acord în legătură cu propunerile delegației R.P. Chineze, care conțin toate premizele fundamentale, va face posibilă încetarea în cel mai scurt timp a operațiunilor militare pe întregul teritoriu al Indochinei. S-a aflat că propunerile delegației R.P. Chineze vor fi discutate la următoarea ședință a conferinței.

Cercurile largi ale opiniei publice aprobă poziția delegației R. D. Vietnam la conferința de la Geneva

GENEVA. (Agerpres).

Poziția delegației Republicii Democrate Vietnam îndreptată spre încetarea deplină, simultană și cît mai grabnică a focului în Indochina, este aprobată fierbinte de cercurile largi ale opiniei publice interesate în reglementarea pașnică a problemei indochineze. Numeroase ziare scriu că poziția pe care s-a situat delegația R.D. Vietnam a sporit speranțele în realizarea unui acord.

Totuși, în comentariile unor anumite organe de presă, purtătoare de cuvînt ale cercurilor care nu sînt interesate în rezolvarea cu succes a problemei restabilirii păcii în Indochina, se oglindește tendința de a prezenta într-o lumină denaturată propunerile delegației R.D. Vietnam. Aceste ziare susțin, de pildă, că delegația R.D. Vietnam ar prevedea în propunerile sale împărțirea teritoriului Indochinei. Asemenea afirmații nu pot fi considerate altfel decît ca o denaturare premeditată a situației reale. Se știe că în actuala fază, discuțiile se limitează doar la problemele militare cuprinse atît în propunerile delegației Franței prezentate la 8 mai, cît și în propunerile delegației R.D. Vietnam prezentate la 10 mai. În cadrul acestor discuții, delegația R. D. Vietnam și-a expus punctul de vedere în problemele încetării simultane a focului pe teritoriul întregii Indochine, stabilirii zonelor de dislocare a trupelor părților beligerante, încetării introducerii de noi trupe și armament în Indochina și altele.

În ceea ce privește aspectul politic al problemei indochineze, după cum se știe, el n-a fost încă discutat în ședințe restrînse. Se știe de asemenea că în cursul conferinței, delegația franceză și cîteva alte delegații au încercat să separe problema încetării focului în Indochina de rezolvarea cel puțin a unora dintre problemele politice. În propunerile delegației franceze din 8 mai, după cum se știe, aceste probleme politice au fost complet ocolite. Delegația Republicii Democrate Vietnam a prezentat însă o serie de propuneri îndreptate nu numai spre încetarea focului, ci și spre o rezolvare trainică și definitivă a întregii probleme indochineze în ansamblu, pe baza recunoașterii drepturilor naționale legitime ale popoarelor Indochinei. Aceste propuneri prevăd recunoașterea de către Franța a suveranității și independenței Vietnamului pe întregul teritoriu al Vietnamului, precum și recunoașterea suveranității și independenței statelor Khmer și Patet Lao.

Încă la 10 mai, delegația R. D. Vietnam a propus spre examinare conferinței problema privitoare la reglementarea politică a problemei indochineze.

Era de așteptat ca și cealaltă parte să-și precizeze poziția în problemele politice și ca participanții la conferință să discute cît mai grabnic aceste probleme.

Revista britanică „New Statesman and Nation" despre atitudinea delegației americane la conferința de la Geneva

LONDRA. (Agrepres).

Revista britanică „New Statesman and Nation" publică sub semnătura corespondentului său din Geneva, Crossman, un articol în care descrie atitudinea delegației americane la conferința de la Geneva în problema rezolvării problemei indochineze.

În cadrul măsurilor preconizate de S.U.A. pentru a împiedica realizarea unui acord rezonabil cu privire la Indochina, autorul articolului citează presiunile tot mai stăruitoare, exercitate de S.U.A. asupra Franței pentru începerea unei intervenții directe a S.U.A. în războiul din Indochina. „Bedell Smith, șeful delegației americane la conferință, scrie autorul articolului, a primit instrucțiuni de la Washington să reia discuțiile cu Bidault referitoare la acțiunea comună" în Indochina, deoarece „americanii înțeleg foarte bine că atîta timp cît agită această speranță în fața francezilor, șansele unui armistițiu sînt îndepărtate".

Autorul recunoaște eșecul politicii „de pe poziții de forță" cu care Dulles venise la Geneva cu scopul de a-l impune cu orice preț „aliaților" săi englezi și francezi și pentru a împiedica reglementarea problemei indochineze. „Acest bluff, scrie Crossman, a eșuat și Dulles a părăsit furios Geneva", lăsînd pe seama acestor „aliați" sarcina găsirii unei alte modalități pentru rezolvarea conflictului din Indochina.

Atitudinea pe care Eden a adoptat-o pînă în prezent la conferință, scrie autorul articolului, este aspru criticată de delegația americană, care declară că o „împăciuire" în cadrul tratativelor „nu poate fi tolerată" de politicienii americani. Telurile politicii americane au fost expuse limpede de un membru al delegației americane în cadrul unei discuții cu corespondentul revistei „Neww Statesman and Nation". Cînd acesta comenta divergențele ivite între S.U.A. și Anglia în problema aplicării „politicii de forță" în Asia de sud-est, delegatul american i-a răspuns: „Va trebui să intrăm în acțiune undeva și atunci de ce nu în Indochina? Iar dacă noi hotărîm să intrăm în această acțiune, veți intra și voi (adică Anglia — N.R.) în ea". Această afirmație este o formulare cît se poate de clară a intenției S.U.A. de a nu „reglementa" problema indochineză decît pe calea armelor, și de a tîri în război pe aliații lor.

Analizînd în continuare poziția diferitelor delegații la conferința de la Geneva, autorul articolului este nevoit să facă unele aprecieri pozitive în ce privește propunerile prezentate de delegații țărilor lagărului democrat la conferință. Ocupîndu-se de „forța delegației Vietminului" (R.D. Vietnam — N. R.), autorul subliniază că ea „vorbește ca un reprezentant al unui popor care a dus un război timp de peste 7 ani" pentru cucerirea independenței sale. Delegațiile țărilor democrate din Asia — R.P. Chineză și R.D. Vietnam — ca și Uniunea Sovietică „dovedesc o încredere în sine și un ascendent moral" asupra tuturor celorlalte delegații la conferință. Ceeace determină această atitudine a delegațiilor menționate, scrie autorul, este faptul că „justețea și sprijinul popular sînt de partea lor, iar puterile occidentale sînt cele care susțin guvernele marionetă"...

În contrast cu R.D. Vietnam, care „este o putere independentă" conștientă de rolul constructiv și pașnic pe care este chemat să-l joace la conferința de la Geneva, autorul articolului citează atitudinea slugarnică a delegațiilor așanumitelor „state asociate ale Indochinei" față de dictatul american.

Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe

GENEVA. (Agerpres). — La 27 mai a avut loc cea de a 7-a ședință restrînsă a conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe, consacrată problemei restabilirii păcii în Indochina. Ședința a fost prezidată de A. Eden, ministrul Afacerilor Externe al Angliei.

Următoarea ședință restrînsă, consacrată aceleiași probleme, a avut loc în ziua de vineri 28 mai, iar în după amiază aceleiași zile a avut loc o ședință plenară în care s-a discutat problema coreeană.

Vizita făcută de A. Eden lui Ciu En-lai

GENEVA. (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 27 mai, ora 10.30 dimineața, Anthony Eden, ministrul Afacerilor Externe al Angliei, a vizitat pe Ciu En-lai, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Chineze. Ei au conferit timp de o jumătate de oră

Conferința Ligii cooperatiste a femeilor engleze a cerut interzicerea armei atomice

LONDRA. (Agerpres) TASS anunță:

Conferința de la Brighton a Ligii cooperatiste a femeilor la lucrările căreia participă 2.000 delegate, a adoptat la 26 mai o rezoluție în care se cere interzicerea armei atomice și încetarea imediată a cursei înarmărilor.

La Lodz va fi construită cea mai mare termocentrală din R. P. Polonă

VARȘOVIA. (Agerpres) P.A.P anunță:

La 26 mai, a avut loc la Lodz punerea temeliei celei mai mari termocentrale din țară Noua termocentrală va furniza energie electrică întreprinderilor industriale și caselor de locuit.

Termocentrala din Lodz va fi înzestrată cu cel mai nou utilaj energetic.

Forțele populare vietnameze continuă operațiunile ofensive în delta Tonkinului

HANOI. (Agerpres).

Forțele populare vietnameze continuă operațiunile ofensive în delta Tonkinului.

După cum transmite agenția France Presse, armata populară vietnameză a dat un puternic atac asupra postului francez de la Yen Fu situat în delta Fluviului Roșu, la circa 75 kilometri sud-vest de Haifong. Acest atac a fost susținut de un tir masiv al artileriei armatei populare.

În urma efectuării acestui atac, postul de la Yen Fu se găsește actualmente împresurat, iar soldații francezi asediați aici sînt aprovizionați numai pe calea aerului prin parașutare.

De asemenea, francezii încearcă să evacueze cu ajutorul helicopterelor răniții care se află în postul de la Yen Fu.

Spectacole

„GHEORGHE DOJA", pînă azi 30 mai: Boier cu orice preț. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Matineu la orele 11.30.

„NICOLAE BALCESCU" prezintă pînă la 2 iunie: „Republica Populară Romînă" (colorat). Repr. 3, 5, 7 și 9.

Matineu la orele 11.30.

„HERBAK JANOS", pînă la 30 mai: „Viața în citadelă". Repr. 3, 5, 7 și 9.

Matineu la orele 11.30.

„I. L. CARAGIALE", pînă azi 30 mai: „Satul condamnat". Repr. 3, 5, 7 și 9.

Matineu la orele 11.30.

„TIMPURI NOI". Un ciclu de filme pentru copii și tineret:

la 30 mai: Elefantul și fringhiuța — Iepurașul cel isteț;

la 31 mai: Cravata roșie — Fluierașul și ulciorul.

Repr. 3, 5, 7 și 9.

Matineu la orele 9.30 și 11.30.

„SOLIDARITATEA" (Gai), pînă la 1 iunie: „Neastîmpărații". Repr. la orele 7 seara. Duminica, repr. la orele 3, 5 și 7.

„MAXIM GORKI" (Micălaca): pînă azi, 30 mai: „Bătălia din golful Caliacra". Duminică, repr. la orele 2, 4, 6 și 8.

★

Programul cinematografelor din regiune:

„NICOLAE BALCESCU" (Lipova) pînă azi, 30 mai: „Primăvara la Moscova".

„PETOFI SANDOR" (Radna): pînă azi, 30 mai: „Trîntorul".

„POPULAR" (Sînicolaul Mare) pînă azi, 30 mai: „Corăbiile atacă fortărețele".

„Flacăra Roșie" Arad, str. Karl Liebknecht nr. 2—4. — Telefon: 16—80. — Administrația: Telefon 16—92.

Întreprinderea Poligrafică Arad. — Taxa poștală plătită în numerar conf. aprobare Nr. 59—352/947.